

Nemci pripoznajo, da so
se morali umakniti.

ANGLEŽI SO NEMCE NA DVEH TOČKAH NAZAJ VRGLI, SE GLASI NAJNOVEJŠE POROČILO. — THIEPVAL IN COMBLES STA V NEVARNOSTI. — NEMŠKI VJETNIKI PRIPOVEDUJEJO, DA IMAJO NJIHOVE ARMADE VELIKANSKE IZGUBE. — ZAVEZNIKI SO BAJE IZGUBILI DESET ZRAKOPLOVOV. — NEMCI PRAVIJO, DA SE ZAVEZNIKI SE DAJ ŽE Z ZADNJI MI SILAMI ZAGANJAJO.

London, Anglija, 19. septembra, (torek.) — Iz glavnega vojneke stana se poroča, da so angleške čete napredovale za tisoč jardov na eno miljo dolgi fronti. Močne nemške utrdbe, ki so bile znane kot "Quadrilateral", so zdaj popolnoma v angleških rokah.

Angleške čete so imele tudi uspehe severno od Flerisa, kjer so Nemci vprizorili hude napade, ki so bili pa odbiti, nakar so naše čete še vzele Nemcem vrsto zakopov.

London, Anglija, 18. septembra. — Posledice sinočnih napadov angleških čet so bile, da so napredovale na različnih točkah sommeskega bojišča.

Angleške operacije imajo zdaj dva cilja, namreč Combles in Thiepval. Uspehe so imeli Angleži v operacijah proti nemcu in drugemu cilju.

Pariz, Francija, 18. septembra. — Tekom današnjega dne je pala še ena trdnjava, namreč vas Denicourt, katero so bili Nemci tako utrdili, da ni bilo ravno lahko napadati in jo osvojiti.

Na južnem delu sommeske fronte so Francozi zavzeli več nemških zakopov.

Pri Comblesu so francoske čete napredovale za dvesto jardov.

V današnjih in včerajšnjih uspešnih operacijah so Francozi na južnem delu Somme vjeli 1.600 neranjenih nemških vojakov, med katerimi je bilo petnajst častnikov; izmed teh 1.600 vjetnikov jih je danes 900 padlo v francoske roke.

Iz tega je razvidno, da se nemški vojaki prostovoljno predajo francoskim četam, kajti še nikdar poprej ni so zavezniške čete na Sommi vjele toliko sovražnih vojakov.

Poleg teh uspehov so pa Francozi tudi na verdunski fronti imeli precejšnje uspehe; osvojili so namreč več zakopov pri znanem Mort Homme griču. Pri tej priliki so vjeli tudi več nemških vojakov.

Z armadami v Franciji, 18. septembra. — V Danicourtu so se vršili grozoviti boji, ki so se francoske čete, potem ko so prodirale proti severu, obrnile nazaj in pričele čistiti ulice, kajti v vasi je ostalo še veliko Nemcev, ki so se skrivali v hišah. Boji so bili grozni, kot je omenjeno tudi v poročilu armadnega poveljstva.

Vse izgleda, da bodo Combles zavzeli Francozi in ne Angleži, kajti Francozi so zdaj mnogo bližji njemu kot pa angleške čete.

Nemške armade na sommeskem bojišču imajo neizmerne izgube. Uradno se je pa sporočilo to-le:

— Glasom informacij, ki jih je bilo mogoče dobiti od različnih jettikov, so bile nemške izgube v bojih pri Bernyju velikanske, zlasti veliko je padlo mož pri deseti nemški diviziji in 120emu rezervnemu polku. Dva bataljona osemindesetega polka enajste divizije sta bila skoro docela uničena od naše artilerije.

Berlin, Nemčija, 18. septembra. — Nemško uradno poročilo danes pripozna, da so padle vasi Denicourt, Berny Barleaux in Vermandovillers. Poročilo se glasi:

Armada skupina princa Ruperta: Velikanske sommeske bitke, ki se vrše na petindstirideset kilometrov dolgi fronti, od Thiepvala pa do južnega konca Vermandovillersa, so bolj ljute kot katere poprej na tem bojišču. Bitke na severni fronti so bile za nas ugodne. One na jugu so pa povzročile, da smo morali zapustiti Barleaux, Berny, Vermandovillers in Denicourt.

Naše hrabre čete so nam dale dokaz, da so naše postojanke nezavzetne, da je njihovo zoperstavljanje nepremagljivo in da žrtvujejo vse, ako je treba. Vestfalski infanterijski polk št. 13 se je zlasti odlikoval.

Naši zrakoplovci so imeli danes dosti posla. V bojih so spravili na tla deset sovražnih zrakoplovov.

Armada skupina prestolonaslednika Viljema: Oh reki Meuse je bilo več artilerijskih bojov. Vzhodno od Fleuryja so bili sovražni oddelki, ki so poskušali napadati, primorani, da so se vrnili v svoje zakope.

Berlin, Nemčija, 18. septembra. — S fronte prihajajo poročila, da so imeli Angleži in Francozi res nekaj uspehov na zahodnem bojišču, toda to jim je bilo mogoče doseči, ker so zagnali na bojišče vse čete in vse najboljše orožje, kar ga imajo na razpolago.

Nemški častniki so časnikarjem izjavili, da je težko, da imajo Angleži še kako divizijo, ki ni bila še v boju na razpolago.

Sploh, splošno je mnenje, da Angleži in Francozi na zahodni fronti ne bodo mogli dolgo napadati.

Laška fronta.

Poroča se, da je ogrožena že tretja avstrijska četa pri Tržiču. — Italijansko poročilo.

Rim, Italija, 18. septembra. — Avstrijske čete so se danes na vse mogoče načine prizadevale, da bi zavstavele novo italijansko ofenzivo na Krasu, katere cilj je Trst, toda vsi napadi so bili zastojni in brezuspešni. Močni infanterijski napadi, vroče obstreljevanje in zračni napadi jim niso nič pomagali. Naše čete so vjele okoli 300 avstrijskih vojakov.

Glasom neuradnih poročil so italijanske čete že načele tretjo avstrijsko četo pri Tržiču, (Montfalcone).

Laške čete so baje že zavzele avstrijske pozicije v okolici Opatja sela. Vršilo se je tudi več bojov v okolici Stanjela, potem v bližini Tolmina in v okolici Plave. Avstrijska artilerija je pošiljala ogenj na Gorico in na naše postojanke na spodnjem delu soške fronte, toda uspeha ni imela s tem nobenega.

(Avstrijski vojni urad ni tozadevno izdal nobenega poročila).

Berlin, Nemčija, 18. septembra. (Preko Londona). — Časnikarski poročevalci javljajo s soške fronte, da se vrše tam in po Krasu nadvse krvavi boji.

Lahi imajo velikanske izgube, toda tudi avstrijske čete niso brez njih. — Avstrijske čete se zelo hlabro borijo.

Francozi hvalijo Amerikanca.

Pariz, Francija, 18. septembra. Herbert Pell Townsend, sin Mrs. Thomas G. Townsend, ki se je od marea 1915 nahajal v Franciji in vrši prostovoljno delo v ambulanci in vojni službi, je dobila danes uradno pohvalo, češ, da je prenašal ranjene vojake iz bojišča na varne prostore in jih potem spravil v bolnice.

Napad z zraka.

London, Anglija, 18. septembra. Uradno se danes naznanja, da so angleški zrakoplovi vprizorili polt nad nemške aerodrome v St. Denisu in Westreheimu. Vrgli so več bomb, ki so napravili veliko škodo.

Pozor pošiljatelj denarja!

Valud negotovnega dostavljanja pošte, ki je namenjena iz Amerike v Avstrijo in Nemčijo ter narobe, sprejemamo denarne pošiljke do preklica le pod pogojem, DA SE VELEDO VOJNE IZPLAČAJO MOGOČE Z ZAMUDO. DENAR NE BO V NOBENEM SLUČAJU IZGUBLJEN, ampak nastati namorejo le zamude. Mi jamčimo za vrnitev denarne pošiljke toliko časa, da se izplača na določeni nalog. Istotako nam jamčijo naše ljube ameriške banke, s katerimi smo sedaj v svidu radi vojne in radi popolne sigurnosti pri pošiljanju denarja.

Cene:

K	Š	K	Š
5....	.85	120....	16.20
10....	1.50	130....	17.50
15....	2.20	140....	18.80
20....	2.85	150....	20.20
25....	3.55	160....	21.60
30....	4.20	170....	22.90
35....	4.90	180....	24.30
40....	5.55	190....	25.60
45....	6.25	200....	27.00
50....	6.90	250....	33.75
55....	7.60	300....	40.50
60....	8.25	350....	47.25
65....	8.95	400....	54.00
70....	9.60	450....	60.75
75....	10.30	500....	67.50
80....	10.95	600....	81.00
85....	11.65	700....	94.50
90....	12.30	800....	108.00
100....	13.50	900....	121.50
110....	14.85	1000....	132.00

Ker se zdaj cene denarja skoraj vsak dan menjajo, smo primorani računati po najnovejših cenah in bomo tudi nakazovali po njih. — Včasih se bo zgodilo, da dobi nakaznik kaj več, včasih pa tudi kaj manj. Lani dopne na napad postaviti par dni kasneje in med tem, ko dobi nakaznik list v roko, se pri nas cene denarja še večkrat spreminjajo.

— TRANKA FRANK SAKER, 15. septembra, 18. New York, N. Y.

Ruski poraz.

Nemci poročajo, da so porazili ruske čete pri Haliczu. — Ofenzivno prodiranje zapadno od Lutska.

Berlin, Nemčija, 18. septembra. Vrhovno poveljstvo nemške armade poroča o veliki zmagi na vzhodnem bojišču.

Bitka se je vršila severno od Halicza. Nemskim četam je poveljeval general pl. Gerok.

Uradno poročilo se glasi: Fronta bavarskega princa Leopolda: — Zapadno od Lutska je bil stopil sovražnik v ofenzivo ter je poskušal z naskokom zavzeti par postojank generala Marwitz.

Severno od Čelava smo uspešno odbili vse sovražniške napade. V soboto je obležalo na bojišču na tisoče in tisoče mrtvih Rusov.

Med rekama Sereth in Strygo niso mogli Rusi kljub silnemu prizadevanju ničesar opraviti.

Fronta avstrijskega prestolonaslednika Karla Franco Jožefa: — Vročih bojov zapadno od Zlote Lipe so se udeležile tudi turške čete.

Zaeno z avstrijskimi se jim je posrečilo zavstaviti rusko ofenzivno prodiranje. Na obeh straneh reke Narajevke so vprizorili Nemci pod poveljstvom generala Geroka vroč protinapad. Rusi se temu silnemu navalu niso mogli vstavljati. Pri tej priliki smo svojili velik del ozemlja, katerega smo izgubili v soboto. Sovražnik je imel izvanredno velike izgube. Vjeli smo nad 3500 ruskih vojakov ter zaplenili 16 strojnih pušk in veliko vojnega materiala.

Boji s Turki.

Angleži so vprizorili na Turke naden napad. — Porta poroča o uspehih v Mesopotamiji.

London, Anglija, 18. septembra. Danes se uradno poroča o zmagi nad Turki pri Sinajskem polotoku, petindstirideset milj vzhodno od Sueškega prekopa.

Uradno poročilo se glasi: "Avstralski konjeniški oddelki in oddelki s kamelami sta vprizorila na sovražne pozicije pri Bir-el-Mazaru, na Sinajskem polotoku, nenaden napad, s katerim sta Turke premagala.

"Vršil se je hud boj, v katerem so naše čete zavzele sovražne pozicije ter povzročile nasprotniku velikanske izgube. "Vjeli smo tudi več neranjenih vojakov, med katerimi je par nemških častnikov.

Caigrad, Turčija, 18. sept. — Turško uradno poročilo se glasi, da je bila angleška kavalerija na Sinajskem polotoku poražena.

Dalje pravi, da so sovražni zrakoplovi vrgli par bomb na El Ariš. — Škode niso napravili nobene.

Potem tudi poroča, da je v Mesopotamiji nek večji oddelki angleške vojske vprizoril napad. — Turške čete so napadale razpodeli in jim povzročile velike izgube.

Caigrad, Turčija, 18. septembra. Turški vojni urad danes naznanja, da so vprizorile turške čete v Armeniji na Ruse hud napad s katerim so povzročile sovražniku velike izgube.

Petrograd, Rusija, 18. sept. — Ruski vojni urad poroča, da se je Turkom napad pri vasi Adisi. v Kavkazu, popolnoma ponesrečil.

Turki in Angleži.

London, Anglija, 18. septembra. Iz Egipta poročajo, da je neka angleška kavalerijska kolona presenetila sovražnika v njegovih pozicijah pri Bir-el-Mazaru. Sovražnik se je po kratkem vstavljanju z velikimi izgubami umaknil.

Asquithov sin ubit.

London, Anglija, 18. septembra. Poročnik Raymond Asquith, najstarejši sin ministrskega predsednika Asquitha, je padel v boju dne 15. septembra. — Star je bil osemindstirideset let.

Boj za delavske pravice.

V petek bo najbrže prišlo do splošne stavke, ako se ne bodo magnati uklonili. — Nesreče.

Včeraj so se sestali delavski voditelji z županom Mitchelom. Povedali so mu, da, ako se železniški magnati do petka ne uklonijo, potem bo prišlo do stavke iz simpatije, ki bo hudo zadela celo mesto.

Centrala delavskih unij je včeraj naznanila, da je stavka neizogibna, ako se magnati ne uklonijo.

Mitchel je rekel, da bo poskušal pripraviti magnate do tega, da bi se vsaj toliko dali pregovoriti, da bi prišli h konferenci, kateri bo predsedoval Oscar Straus, predsednik Public Service komisije; te konference bi se udeležili namreč tudi delavski voditelji.

Shonts je pa takoj, ko je zvedel kaj namerava župan, ponovil svojo izjavo, da nočejo družbe imeti z unijskimi uradniki nobenega opravka.

Unijski uradniki so včeraj naznanili, da je včeraj zastavljalo še 72 sprevednikov in 15 motornikov, ki so zdaj še delali; vsi ti so se zdaj prilagajali k uniji.

Promet je vedno slabši. Lahko se reče, da ni bil še nikdar tako slab kot včeraj zvečer, ko je deževalo, kajti ljudje so bili vsi do dože mokri, predno se jim je bilo mogoče zrniti v vozove.

Tekom dne se je zgodilo več nesreč. Dve osebi so morali odpeljati v bolnico, okoli trideset je bilo pa lahko ranjenih.

Unija se zdaj pripravlja, da bo napravila stavko tudi v Queensu, kajti doznalo se je, da so družbe iz Queensa poslale petindstirideset mož v New York za stavkokaže.

Unije bi bile že včeraj napovedale splošno stavko iz simpatije, toda sprejeta je bila neka resolucija, v kateri se je zahtevalo, da se da županu prilika, da kaj stori v tej stvari, kajti vsled take stavke bi bilo zelo prizadeto celo mesto.

Zaplenjena pošta.

Včeraj je dospel v newyorško pristanišče nizozemski parnik "Noordam", s katerega so Angleži v Kirkwallu vzeli 94 vreč nemške pošte, 17 vreč švicarske in 7 vreč avstrijske pošte.

V Falmouthu je moral parnik stati dvanajst ur, kjer je angleška oblast vzela doli nekaj nizozemske pakete pošte, nakar je kapitan kot običajno protestiral pri nizozemskem konzulu in nato odpeljal naprej.

DENAR SE LAHKO ODPOŠLJE V STARO DOMOVINO TUDI PO BREZČIŠNEM BRZOJAVI.

Cena kronam je ista kot pri navadnih pošiljkah; le za naslov se računa 65 centov za vsako besedo. Najboljše je, da se nam pošlje \$4 za vsak naslov; ako bo kaj preveč, ali kaj premalo, bomo poslali nazaj ali pa sporočili, da se nam še dopolnje.

Zdaj je mogoče poslati le okrogla svota, kot naprimer: K 100, 200, 300 itd. do K 10.000.

Brezčlene pošiljke gredo vse v Nemčijo, od tam se pa pošljejo denarne nakaznice po pošti na zadnje mesto.

Natančno smo poizvedeli, da take pošiljke dosepejo primeroma hitro za sedanje razmere. — Zgodijo se pa kaj lahko, da pošiljatev traja tudi dalj časa in to, ako se napravijo napake pri brezčlenem brzojavu; denarja se ne more izkubiti, pač pa je mogoče nakazniti, ako se urine kje kaka napaka.

Kdor želi poslati na ta način denar v staro domovino, mora natančno napisati naslov in dodati: pošlje naj se po brezčlenem brzojavu.

Denar za brezčlene brzojavke pošljite po poštne Money Order ali pa gotov denar v priporočnem pismu, ne pa potom privatnih čekov.

FRANK SAKER, 15. septembra, 18. New York, N. Y.

Novo ministrstvo na Grškem.
Francozi so zavzeli Florino.

MIN. PREDSEDNIK KALAGEROPULOS JE SEŠTAVIL NOVO MINISTRSTVO. — NOVO MINISTRSTVO BO OHRANILLO NAPRAM ZAVEZNIKOM PRIJAZNO NEVTRALNOST. — VROČI BOJI OB CELI MACEDONSKI FRONTI. — ZAVEZNIKI SO SE MORALI UMAKNITI NA DESNI BREG REKE STRUME. — BOJI MED NEMCI IN RUMUNI. — V KARPATIH SO ODBILI AVSTRALJCI VSE RUSKE NAPADE.

Atene, Grško, 17. septembra. — Ministrski predsednik Kalageropulos je danes naznanil, da je novo ministrstvo prevzelo odgovornost za vse odloke, ki jih bo izdalo in za vsa dejanja, ki jih bo storilo.

Zavezniki ne zahtevajo od Grške, da bi se vmešala v vojno, pač pa samo, da bi začela razoroževati.

Atene, Grško, 17. septembra. — Novo ministrstvo bo zasledovalo napram zaveznikom takozvano prijazno nevtralnost. Ministrski predsednik je odločno zavrnil vse trditve, da simpatizira z Nemci in njihovimi zavezniki.

Atene, Grško, 17. septembra. — Danes je dospel iz Kavale sem prvi transportni parnik grških vojakov. Ko so vojaki korakali mimo kraljeve palače, so kričali:

— Proč z Bolgari!

Amsterdam, Nizozemsko, 18. septembra. — "Vossische Zeitung" poroča sledeče o zmagi Mackensenove armade:

— Neka nemška divizija, ki je prodirala vzhodno od Silistrije, je pognala nazaj neko rumunsko divizijo. Rumuni so se umaknili proti centru, katerega so tvorili Rusi. Nemška infanterija je prišla Rusom za hrbet, nemška in bolgarska kavalerija sta pa premagali nek sovražniški oddelek na levem krilu in ga pognali v beg.

Rusi so se nekaj časa vstavljali, slednjič jim pa ni preostajalo drugega kakor umakniti se. In umaknili so se z velikimi izgubami.

"Pester Lloyd" poroča:

— Bitka pri Dobriču je trajala tri dni in tri noči. Največje izgube so imeli Rusi. Rumuni so se bitke šele drugi dan udeležili.

Berlin, Nemčija, 18. septembra. — Vrhovno poveljstvo nemške armade poroča:

— Po tri dni trajajočem boju so se začeli Rumuni v Dobrudži umakati in so dospel slednjič na pozicije med Rašovo, Kobadino in Tuszlo. Na tej črti so dobili nekaj novih ojačenj.

Berlin, Nemčija, 18. septembra. — V Karpatih so se jugovzhodno od Katzeka vneli novi boji, ki se za avstrijske čete še precej dobro razvijajo.

Berlin, Nemčija, 18. septembra. — O bojih na rumunski fronti se poroča:

— Naše prodiranje v Dobrudži se nadaljuje. Sovražnik, s katerim smo neprestano v dotiki, se vedno bolj umika proti severu.

Naša kavalerija je zasedla postajo v Adjenlaru. Zaplenili smo šestnajst vagonov živil.

Sofija, Bolgarsko, 18. septembra. — Vrhovno poveljstvo bolgarske armade je izdalo sledeče poročilo:

— Čete na našem desnem krilu so se celo soboto borile z veliko premočjo. Ob vsej fronti je divjala vroča artilerijska bitka.

V dolini Molenice in ob desnem bregu reke Vardar vlada mir. Naša artilerija je odbila vroč sovražniški napad zapadno od Dozieli. Zaplenili smo tri strojne puške in vjeli nad petdeset vojakov.

V dolini reke Strume je vprizoril sovražnik napad na Komarijan, Osman-Kamilo in Djamavhal.

Sovražne križarke obstreljujejo naše pozicije ob Egejski obali.

Pariz, Francija, 18. septembra. — Danes zvečer je bilo izdano sledeče poročilo o dogodkih na macedonski fronti:

— Vzhodno od Černe so srbske čete zavzele vse poti, ki vodijo proti gori Vetrenik, in odbile par zelo vročih sovražniških napadov.

Pri Kaimakalanu so zavzeli Srbi z naskokom del bolgarske bojne črte, ki je bila zavarovana z žičnatimi ograjami in drugimi ovirami.

Severozapadno od jezera Ostrovo so prekorčili Srbi reko Broko.

Na levem krilu so se spopadle francoske in angleške čete z Bolgari v okolici Rosne in Florine.

Danes ob devetih dopoldne so zavzeli Francozi Florino. Sovražnik se je začel v velikem neredu umakati proti Bitolju.

Berlin, Nemčija, 18. septembra. — Vrhovno poveljstvo bolgarske armade poroča:

— Čete na našem desnem krilu so se spopadle južno od Florine s sovražnikom. Ob celi fronti divja že več dni vroč artilerijski boj.

Ob Moglenici vlada mir. Ob Vardarju se vrše več dni hudi boji. Pri Dozieli smo vjeli nekaj sovražniških vojakov in zaplenili par strojnih pušk.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)
Owned and Published by the
SLOVENIC PUBLISHING CO.
(a corporation)

FRANK SAKSER, President,
LOUIS BENEDIK, Treasurer.
Place of Business of the corporation
and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Za celo leto velja list za Ameriko in
Canada \$300
Za pol leta 150
Za celo leto za mesto New York 200
Za pol leta za mesto New York 100
Za Evropo za celo leto 450
Za Evropo za pol leta 225
Za Evropo za četrt leta 170

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
Issued every day except Sunday and
Holidays.

Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopis brez podpisa in osebnosti se ne
pribojujejo.

Denar naj se blagovito pošilja po
Money Order.

Priloge sprememb kraj naravnih pro-
stov, da se nam tudi prejane bi-
vališke naznani, da hitreje naj-
demo naslovnik.

Dopisom in pošiljatkam naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4687 Cortlandt.

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

GLAS NARODA

raj čisto v svoji oblasti.

Dobički so tako veliki, da ško-
da, ki jo povzročajo odredbe An-
glije, skoraj ne pride v poštev.

Ako bi Združene države odlo-
no nastopile proti Angliji, bi bilo
seveda teh dobičkov konec, oziro-
ma bi se zelo zmanjšali.

Noben predsednik, pa najsibo
Wilson ali Hughes, si ne bo upal
odvzeti kapitalistom tega izborne-
ga vira dohodkov.

Zato je pa tudi smešno, ker ne-
katero časopisje, posebno pa nem-
ško, tako zabavlja čez predsedni-
ka.

Ako pride prihodnje leto repu-
blikanska stranka k vladnemu kr-
milu, smo uverjeni, da ne bo čis-
to nič drugega.

Bodoči predsednik bo moral de-
lati tako kot je dela zdaj Wilson.
Tega sicer ne zahtevajo interesi
dežele, pač pa interesi kapitala.

Srečna Grška, zopet je dobila
ministrskega predsednika! Obju-
bil je, da bo delal za dobrobit na-
roda in za dobrobit dežele. Ko bo
treba res storiti kaj dobrega in
koristnega, se bo zahvalil na časti,
češ, da nima zato dovolj zmožnosti
in poklica.

Italijani je vipavsko grozdje sila
kislilo. Vipavec je vsakek močnej-
ši kot je bila briška rebula.

V borbi za svojo domovino so
Srbi zavzeli par grških vasi.

Bivša srbska kraljica Natalija je
izza izbruhla vojne dekla v neki
francoski bolnišnici. — Upajmo,
da neguje svoje bele roke in da
njeno delo ni posebno težavno.

"Delavske neumnosti".

Dne 23. avgusta t. l. smo po po-
ročilu delavskega departamenta v
Washingtonu priobčili članek
"Vladne številke kažejo, da po-
vzroča prosperiteta stavke", ka-
teri se je pričel takole:

Preteklo leto je bilo v Zdr.
državah več stavk kot kdaj
poprej. Zdaj pa grozi celo
stavka 400.000 železniških de-
laveev.

Meseca avgusta, lanskega
leta, je bilo v deželi 143 straj-
kov, septembra jih je bilo 166
več, oktobra jih je bilo 105
več kot tekom obeh prejšnjih
mesecov, novembra jih je bilo
98 več, decembra 68 in janu-
arja, letošnjega leta, pa 114
več.

Tekom februarja, marca in
aprila so se te "delavske ne-
umnosti" množile in 1. maja
dosegle višek. Takrat so ra-
čunali, da je bilo vsled raznih
stavk prizadetih okoli pol mi-
ljona delaveev.

Danes smo pa dobili iz Mulber-
ry (Breezyhill St.), Kansas, izre-
zek tistega članka in pošiljatelj
je "delavske neumnosti" podčr-
tal in pripomnil: Ali nimate bolj-
šega izraza?

Tistemu čitatelju nato pojasnju-
jemo, da to ni naš izraz, temveč
izraz kapitalističnega časopisa,
namreč angleškega. Newyorško
časopisje je zadnje mesece imeno-
valo delavsko gibanje "silly ac-
tions", kar se pravi pa naše neka-
ko tako kot "neumnosti".

Vsak, kdor je napravil par raz-
redov, ve, da besede, ki so v na-
rekanjih ("—"), niso dotične-
ga, ki jih piše, temveč on sam
navaja izraz nekoga drugega. V
našem slučaju je bil ta izraz
"delavske neumnosti" — kapita-
lističnega časopisa.

To bi bilo dobro, da si oni rojak
v Kansasu, katerega ime nam ni
znano, kajti ni imel toliko pogu-
ma, da bi se podpisal, zapomni.

Naš članek je končal:

Prosperiteta je pa tudi po-
vzročila, da so se ene živlom
in sploh življenju zelo povi-
šale.

Iz uradnih vladnih številk
je razvidno, da imajo delavci
zdaj 12 odstotkov več plače
kot so jo imeli prejšnja leta,
toda številke iz istega vira pa
kažejo, da se je tudi življenje
podražilo za 15 odstotkov. —
Toraj so delavci, ki so tudi
pred to "prosperiteto" dela-
li, na slabšem kot so bili prej.
Sedaj imajo od te prosperite-
te le oni korist, ki niso pred
prosperiteto imeli dela.

Zdaj vidimo, v koliki meri
je ameriško delavstvo delež-
no te prosperitete!

Iz tega je gotovo vsak slovenski
delavec razumel, vsaj, ako je ho-
tel, da se je hotelo s tem povedati,
da dela prosperiteta višje cene
živlenskimi potrebščinam in da je

vsled tega delavstvo primorano,
da se potegne za boljše plače; ker
se pa to ne more vedno doseči
mirnim potom, morajo delavci za-
stavkati.

Toraj, res, prosperiteta stavke
povzroča.

Na tisto, kar je pa nek "David
Suštarski iz Leadville, Colo.", ki
do danes najbrže še ni videl bož-
jega sveta, v nekem sloven-
skem (?) listu pisal, pa ni menda
vredno odgovarjati.

Dopisi.

Whitney, Pa. — Vsak prične z
delavskimi razmerami, naj toraj
še jaz. Dela se vsak dan, toda za-
služi se bolj slabo, kajti premog
je trd, slab strop, vozovi so pa
tako veliki, da bi lahko ena družina
štirih oseb v njem stanovala.

Toda premoga se pa mora naložiti,
da čez pada, toda še pride vsi-
h boss in pravi, da se ne sme prej-
voza ven vzeti, da je poln. Neka-
teri hvalijo tukajšnje preumorne-
ve, toda jaz ne morem tega storit.
Res, nekateri zaslužijo \$4 do \$5
na dan, toda mora naložiti od 30
do 35 tom premoga. Toraj pomislite,
drugi delavci-trpiti, kolikokrat
mora vzdigniti lopato. Kapitalisti
vse objubijo, toda, ko pride dan
plačila, si pa za par dolarjev ogo-
lufan. Državlani, ki boste volili
pri letošnjih volitvah, oddajte
svoje glasove onim, ki so za delav-
ce, ki žele preobrat! Pozdrav
vsem zavrednim delavcem. — Či-
tatelj.

Chicago, Ill. — Kaj malo se ču-
je iz našega mesta. Naše Sloven-
stvo nekako spi, ker je premalo
edinstvo med nami, zato je tudi
malo zanimanja in vsled tega ved-
no po starem, kajti nihče se ne za-
vzame, da bi se kaj ukrenilo. Mo-
rali bi biti bolj zavedeni in zdru-
ženi, kajti v združenju je moč.
Kar se dela tiče, je dobro, tako,
da se moremo počeno preživeti.
Naj še natančno omenim glede
igre, kljub temu, da je bilo za en-
krat poročano. Igro prirediti slo-
samost, mlad, podp. društvo "Da-
nien" dne 24. septembra v Narod-
ni dvorani. Igra se imenuje "Le-
pa Vida", ki je najlepša sloven-
ska igra, kar smo jih kdaj videli
na odru v Ameriki. Ker je glavna
uloga v rokah naše izborne igralk-
e, ameriške Slovenke, gđe
Enze Jurnatove, je pričakovati, da
bo predstava nad vse dobro uspe-
la, kajti mlada igralka se že dol-
go pripravljala. Blagajna bo odpr-
ta ob 2. uri pop., začetek bo pa
kot je večini znano, ob 3. uri, ne
oziraje se na število občinstva. Že-
leti bi bilo, da bi prišli gledalci
rano, da ne bo prevelikega nereda,
da, ko se bo imela pričeti igra. —
Mary Oblak.

"Čast junakom!"

Trženska "Edinost" z dne 22.
julija piše:

Brali smo v "Tagespostu" sle-
deče: Naši mornarici se moramo
zahvaliti, da je še vsa naša obala
v naših rokah. Junaki so to, ka-
kor so bili pred 50. leti. — "Ta-
gesposta" poziva narod, da se za-
hvali tem junakom, ne samo z be-
sedami. List obrača pozornost na
dejstvo, da vojna mornarica ne
služi samo vojnemu namenom, am-
pak tudi trgovskemu. Po sklepu
miru bo vse drugače.

In graškemu listu bo morda
znano, kje so se rodili ti junaki.
Menda bo "Tagespostu" znano,
komu dolguje Avstrija hvalo. Ni-
hče ne more zanikati, da obstoji
osobje naše mornarice večinoma
iz hrvatskih in slovenskih jun-
akov. In ta naš narod na jugu hoče
živeti svoje narodno življenje, da
se razvija na podlagi lastne kul-
ture. Zahvala, katero želi "Tages-
posta", da jo izkaže država, ne
sme biti samo ekonomskega zna-
čaja, kajti vsak narod ima poleg
svojih materialnih potreb tudi
take, ki so etičnega značaja. Poleg
hleba kruha zahteva narod tudi
duševne hrane. Ako se daje samo
hleb kruha in drugega ne, se to
pravi: z levo roko dajati, z desni-
ko ubijati. — Nočemo tožiti, no-
čemo črne retrospektive. "Tages-
posta" to dobro ve, kajti ona je
glasilo nemških nacionaleev, ki
so bili več desetletij v borbi proti
našemu narodu na jugu monarhi-
je. Toda ona ve še nekaj drugega.
"Tagesposta" je znan program,
katerega je sestavljal nemški Volk-
rat glede bodočega preustroja
monarhije. "Tagesposta" bi mo-
rala zapisati tako: V tem momen-
tu, ko se priznava izvenredne za-
sluge za obrambo domovine, se
mora zahvaliti temu narodu s tem,

da se mu prizna ravnopravnost in
narodna svoboda, do katere so
pripomogli naši sinovi s svojo
krvjo!

Villa je napadel mesto Chi-
huahua; doživel je po-
raz.

Villa je izgubil 250 mož. — Bandit
beži. — Vojno pravo v mestu Chi-
huahua. — Razno iz Mehike.

El Paso, Tex., 18. septembra. —
General Francisco Gonzales je
včeraj rekel v Juarezu, da je bilo
v mestu Chihuahua proglašeno
vojno pravo, in sicer takoj nato,
ko se je ponesrečil Villov napad
na jugozahodno predmestje.

Izjavil je tudi, da je bilo ubitih
157 Villistov, 78 so jih Carranza-
ve čete pa vjele, nakar so jih
ustrelili, nekaj jih pa še bodo.

Koliko mož so izgubili Carranza-
stici, ni znano.

Poročila, ki jih je dobil general
Gonzales, se glase, da so Villisti
včeraj ponoči ob dveh pridrveli v
predmestje od grica Santa Rosa in
ga zasedli.

General Jacinto Trevino, Carr-
ranzov vrhovni poveljnik, je do-
ma spal, ko je zaslišal alarm. Hi-
tro se je površno oblekel in šel v
vojašnico ter stopil na čelo mo-
štva, ki je bilo že deloma priprav-
ljeno. Villisti so bili medseboj
zayzeli federalno in državno pala-
čo, toda Carranzisti so jih kmalu
ven zapodili.

Trevino, ki je vabil branilce
mesta, je bil vstreljen v levo ra-
mo. Rana ni nevarna. Bitka je tra-
jala eno uro. Villisti so se poslu-
ževali strojnih pušk, medtem so
se pa Carranzovi vojaki skrivali
za hišami in pošiljali nanje ogenj,
kar je bilo za Carranziste zelo u-
godno, kajti Villovi vojaki so se
moral boriti na čisto odprtem
kraju, toraj niso imeli ničesar, za
kar bi skrivali svoje glave.

Poročilo, ki ga je dobil general
Gonzales, se nadalje glasi, da je
bilo v boju okoli 2.000 Villistov,
mogoče jih je bilo celo 3.000.

Vile ni nihče videl, pač pa pri-
povedujejo jetniki, da je bil na
gricu Santa Rosa in je vodil do-
bro začrtano bitko.

Zdaj beži bandit Villa in nje-
go-vi moške proti Santa Ysabeli. Car-
ranzisti so sli za njimi.

Skoro vse jetnike se je brez ob-
ravnavne postrelilo. General Trevi-
no je takoj proglasil vojno pravo
nad mestom in čete so bile razpo-
stavljene po vseh delih mesta Chi-
huahua. To je storil, ker se je bilo
bati, da ne bi nastale kakšne nepri-
like od strani Villovih somišljeni-
kov, ki jih je precej v mestu in
okolici.

Carranza je čestital Trevinu.

Mexico, Mehika, 18. septembra.
General Trevino je danes sem spo-
ročil vse podrobnosti o Villovem
napadu na mesto Chihuahua. Pra-
vi, da so Villi pomagali mestni
prebivalci, da je prišel v palačo.

Ko so bili Villisti v državni pa-
laci, so jo konstitucionalne čete
obkrožile in nato polovile bandite
ter jih na mestu postrelile.

Ob deveti uri je Trevino poro-
čal, da je mesto mirno.

General Carranza, mehiški pred-
sednik, in general Obregon, vojni
minister, sta brzojavnim potom
čestitala Trevinu nad zmago.

Tukaj je splošno mnenje, da so
ta napad osnovali sovražniki se-
dajne mehiške vlade, in sicer rav-
no zdaj, ko se vrši ameriško-me-
hiška konferenca, pri kateri se
ima rešiti vse zapletljave.

Vladni krogi pravijo, da jim je
to zdaj ravno prav prišlo, kajti
zdaj je Združenim državam goto-
vo jasno, da so Carranzove čete
dovolj močne, da morejo vzdrže-
vati mir.

Newyorški polk pride domov
z meje.

McAllen, Tex., 18. septembra.
Drugi newyorški infanterijski
polk je dobil povelje, da se prične
odpravljanje domov.

Naročila imajo tudi drugi polki,
da se prično pripravljati na od-
hod.

Kazen za prebivalstvo v Brualju.

London, Anglija, 18. septembra.
Ker so nemške oblasti v Belgiji do-
znale, da so nekateri Belgijci da-
jati znamenje angleškimi zrakoplo-
vem, ki so se pojavili nad Brusljem,
je zdaj izdan ukaz, da se ne sme
nihče pojaviti na cesti po sedmi
uri, ne da bi imel dovoljenje.

Hudičev stroj.

V poročilu o veliki angleški
zmagi na sonnemkem bojišču je
bilo tudi navedeno, da imajo An-
gleži nek nov vojni stroj, ki jim
je v tistih bojih veliko pomagal,
oziroma so pomagali, kajti bilo jih
je več.

Iz Londona se brzojavnim po-
tom poroča, da je "Evening
Standard" pisal o teh vojnih stro-
jih to-le:

"Angleški zadnji vojni "bič"
ni nič drugega kot nekaka zemeljs-
ska ladja, ki je dobera oborože-
na in obdana s tako tvarino, da
se lahko pojavi v sredini največ-
jega ognja, ne da bi ji mogel isti
kaj škodovati.

"Moštvo, ki je v njem, je popo-
lnoma varno, gotovo pa bolj kot
oni vojaki v najboljših zakopih,
kajti vozi ni obdan samo z eno plo-
ščo, temveč z več. Edino mogoče
je, da bi spravila krogla največ-
jega kalibra ta stroj iz akcije, to-
da tudi ta strel bi moral biti nad-
vse dobro namerjen.

"Kako so ti vozovi zgrajeni, ve
le vlada in tisti, ki ga je, oziro-
ma, so ga iznašli. Teh vozov ni iz-
delala samo ena tovarna, temveč
vsaka tovarna je izdelala en del,
nakar jih je potem iznajditelj
sam skupaj sestavil.

"Časnikarji s fronte poročajo,
da so napravili ti vozovi veliko
strahu v nemških zakopih. Dalje
se poroča s fronte, da so angleške
čete našle v nemških zakopih, ob
katerih je vozil tak voz, na stoti-
ce mrtvih nemških vojakov. O-
genj, ki so ga vsipali ti "hudičevi
stroji", so napravili v zakopih ve-
liko škode. Vse stene so podre-
le, celo notrajne "vile" so poškodo-
vane.

"Gotovo so Nemci, ko so zagle-
dali "hudičev stroj", ravnatako
čutili, kot so Trojanci, ko so iz le-
senega konja prišli Grgi in od-
prli mestna vrata, da je potem
vdrla notri grška vojska."

Otroku.

Kaj otiraš solze, dete,
dete ljubo, otrok moj?
Pojdi k meni in pozabi,
kaj te žali, pred menoj!

Srečno dobo zdaj uživaš,
ti ne veš, kako, zakaj.
A v poznejših letih večkrat
nanjo se ozreš nazaj.

Nanjo se ozreš, a vanjo
nikdar spet ne stopiš več.
Vse, kar ti od nje ostane,
bode le spomin goreč.

Let se bodeš teh spominjal,
radostij in bolečin.
Vsak spomin ti bode sladek,
tudi na solze spomin.

Anton Medved.

Romanca o bežnih letih.

Aj, Zofka, kaj siliš mi vedno
v spomin nazaj?
Vsi tisti beli golobčki,
ki sva krnila jih skupaj
med evetjem in solnčnimi žarki
so odbežali — že kdaj!

Ej, čisti so bili in beli,
kot tvoja nedolžna lica,
pa ključke so rdeče imeli,
kot tvoje so ustnice rdeče.

Na ustinah sladek nasmeh
in mir in pobožnost v očeh —
da, tako kratki si bila,
ko si golobčke krnila:
Oj, pridite, drobne živalce,
in jejte iz moje roke! — — —

Jožef Bekš.

Je goljufal armado.

London, Anglija, 18. septembra.
Tukaj je bil obsojen na petletno je-
čo Lucien Asseling, inšpektor pri
oddelku za oblačenje armade, ker
je sprejel od kontraktorjev
"graft" ter pošiljal naprej nič-
vredno blago.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

F. D., Wells, Mich. — Z "42"
ne streljajo z vlakov in jih tudi
ne prepeljavajo po cestah ali po-
lju kot kake vozove. Za te topove
napravijo več metrov globoko v
zemlji nekako podlago ali temelj,
na katerega potem postavijo top,
ki so ga z vlakom ali kako druga-
če pripeljali do tja, in sicer v po-
sameznih kosih. So pa tudi topovi,
iz katerih se strelja z vlaka,
toda ti so v primeri z "42" imi ze-
lo majhni. To so takozvani oklop-
ni vlaki, na katerih je tudi par
strojnih pušk.

Hudičev stroj.

V poročilu o veliki angleški
zmagi na sonnemkem bojišču je
bilo tudi navedeno, da imajo An-
gleži nek nov vojni stroj, ki jim
je v tistih bojih veliko pomagal,
oziroma so pomagali, kajti bilo jih
je več.

Iz Londona se brzojavnim po-
tom poroča, da je "Evening
Standard" pisal o teh vojnih stro-
jih to-le:

Slovensko katoliško

podp. društvo

sveto Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedež: FOREST CITY, PA.

Incorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania

GLAVNI URAĐNIKI

Predsednik: JOSEF PETEFNEL, Box 95 Wilcox, Pa.
 I. podpredsednik: KAROL ZALAR, Box 547, Forest City, Pa.
 II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
 Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
 II. tajnik: JOHN OSOLIN, Box 492, Forest City, Pa.
 Hlagajnik: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
 Pooblaščenec: JOSIP ZALAR, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIKI

DZ. MARTIN IVKO, 900 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR

Predsednik: IGNAC PODVANSNIK, 6325 Station St. E. E., Pittsburgh, Pa.
 I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
 II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
 III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7718 Isler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR

Predsednik: MARTIN OBREŽAN, Box 72, East Mineral, Kans.
 I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
 II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dawson Ave., R. F. D. 1, Grandfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 114, Bridgeport, O.
 I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
 II. upravnik: PAVEL OBREŽAR, Box 402, Witt, Ill.

Dopis naj se pošilja I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 191, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Zapisnik pete redne konvencije društva svete Barbare v Forest City, Pa.

ZAPISNIK XI. SEJE PETE REDNE KONVENCIJE DRUŠTVA
SV. BARBARE, FOREST CITY, PA., DNE 11. SEPTEMBRA 1916.

Predsednik Tauchar otvori sejo ob 8. uri zjutraj. Čita se imenik glavnih uradnikov in delegatov. Navzoči so vsi izjemši brata dr. Ivec in brata Slaka, ki sta v soboto odpotovala domov. Sledi čitanje zapisnika devete seje, kateri se z malimi izpremembami sprejme. Čita se zapisnik desete seje. K zapisnika desete seje se doda še poročilo odbora za apelacije v zadevi brata Baborić, postaje šte. 27 kateri se pritožuje, da mu ni bila izplačana bolniška podpora; dognalo se je, da je bil vsled pretepa bolan, in iz tega vzroka mu odbor podporo odkloni; sprejeto. Zadeva glede brata Josip Zalarja, katero se je bilo rešilo pri deseti seji se črta tozadevni predlog je bil sprejet z večino glasov — proti nobenemu in tozadevni sklep konvencije se prekliče. Predlagano in podpirano, da se položi na mizo; sprejeto. Predlagano in podpirano, da se zapisnik v ostalem sprejme; sprejeto. Brat Zbašnik poroča, da se o njem cirkularna nekakšna anonimna pisma iz Pittsburga; da je izvedel, da ima brat Josip Zalar dva taka pisma in glavni tajnik Telban enega; čuti se razžaljenega in apelira na konvencijo, da mu da kako zadostno v tem pogledu; zahteva, da se vsebina pism prečita na konvenciji, da ako je kaj za pojasniti lahko celi delegaciji pojasni; brat Zalar odločno odkloni objaviti ime pošiljatelja anonimnih pism, kljub temu, da zbornica to zahteva; B. Telban pojasni, da je on sprejel pismo od tajnika postaje šte. 53 Frank Krese, v katerem ne piše ničesar drugega, nego, da je brat Zbašnik prišel na konvencijo zastoj, in da bo kandidiral za tajnika; brat Zbašnik pojasni, da je on v resnici prišel na konvencijo zastoj in to vsled tega, ker je itak nameraval iti v New York, toraj je hotel svojo dolžnost med postajo storiti. Ob enem se pripomni, da je bil baš Krese sam, kateri ga je nagovarjal, da naj prevzame zastopstvo in postaja ga je tudi jednoglasno izvolila; stem se popolnoma strinja tudi predsednik nadzornega odbora, brat Podvasnik. Sledi nadaljnja debatiranje. Brat Josip Zalar pod nobenim pogojem noče prečitati vsebine anonimnih pism, ter objavi ime dotičnega, ki jih je poslal, dasiravno brat Zbašnik in zbornica to izrečno zahteva. Zbornica prizna, da se bratu Zbašniku v tem oziru godi krivica in jednoglasno sklene, da se ne more ozirati na vsebino takih pism; predlagano in podpirano, da se izreče bratu Zbašniku popolna zaupnica; sprejeto. Brat Lekše čita nekak izreček iz nekakega slovenskega časopisa, kateri se očitno nanaša na brata Ahčana; brat Ahčan pojasni konvenciji, da je to brezplodno delo nekakega Pogachnika, katerega je on razkrinjal vsled njegove neupoštevosti pri krajevnih postajih; zbornica to uvidi in enoglasno izreče svojo zaupnico bratu Ahčanu. Odbor, kateri je bil pooblaščen, poroča, da so se posvetovali glede afere Pogachnik z odvetnikom in, da jim je slednji rekel, da se mora nekoga poslati tja, da vloži obtožnico vsled poverljivosti ali pa da tam koga pooblasti v to svrhu. Poroča, da so odposlali brzojavko v Eveleth, da se ga zapre odgovora nazaj pa še niso sprejeli. Odboru se naroči, da preskrbi kopijo poročila, da se zamore potem posvetovati s odvetnikom jeli se zamore družbo smatrati se odgovornu za poverljivost, in ob enem, da sestavi tudi obtožbo proti omenjenemu Pogachniku. Sledi 15 minut odmora. Po odmoru. Predlagano in podpirano, da zapisnikar Zbašnik sestavi primeren brzojavni pozdrav konvenciji Jugoslovanske Katoliške Jednote; sprejeto. Predlagano in podpirano, da zapisnikar Zbašnik sestavi primeren brzojavni pozdrav Slovenske Dobrodelne Zveze v Cleveland, Ohio; sprejeto. Nadaljevanje poročila odbora za apelacije: Zadeva pri postaji šte. 36 v Charleston, W. Va. se priporoča konvenciji v rešitev. Predlagano in podpirano, da se zadeva Cile Gruber, ki zahteva posmrtno po njemu umrli hčerki rojeni Kastelle vsled pomanjkanja potrebnih pojasnil in natančnejših podatkov prepusti glavnemu odboru v rešitev; sprejeto. Glede povrnitve stroškov bivšemu tajniku omenjene postaje se sklene razpravljati pozneje.

Zadeva Alojzija Pleč postaj šte. 77. V njegovem certifikatu je določenih samo \$100.00 za pogrebne stroške; postaja je imela pa \$121.00 tozadevnih izdatkov. Predlagano in podpirano, da se vstopi v zvezo z dediči, ki prebivajo v stari domovini da privolijo v izplačitev razlike, ki znaša \$21.00, v nasprotnem slučaju da pa da bude morala prizadeta stranka trpeti stroške.

Čitajo se došla pisma in brzojavi. Čita se brzojavno čestitko postaje šte. 31 Calumet, Mich. katero se vzame v naznanje, ter se ji zakliče Na zdar. Čita se pismo Jos. Hauptmanna, tajnika Slovenske Delavske in Penzijske Družbe, v kateri priporoča združenje našega društva z drugimi. Se vzame v naznanje.

Predsednik Tauchar sejo zaključi ob 12. uri opoldne.

FRANK S. TAUCHAR, predsednik. A. ZBAŠNIK, zapisnikar.
FRANK GREGORKA, zapisnikar.

ZAPISNIK XII. SEJE PETE REDNE KONVENCIJE DRUŠTVA
SV. BARBARE V FOREST CITY, PA., DNE 11. SEPTEMBRA 1916.

Predsednik Tauchar otvori sejo ob pol drugi uri popoldne. Čita se imenik uradnikov in delegatov. Navzoči so vsi. Sledi čitanje zapisnika XI. seje, ki se z malimi popravki sprejme. Predsednik Tauchar povdarja, da bi bilo umestno, ako bi zborovali nekoliko delj kot po navadi, ker smo pri nekaterih vprašanjih izgubili preveč časa. Predlagano in podpirano, da se zbornje zopet po večerji in sicer od 7. do 9. ure zvečer; brat Lekše je mnenja, da bi bilo to prenaporno za delegate, da mora se slednjim dovoliti duševni počitek. Predlagano in podpirano, da se zbornje do 7. ure zvečer mesto do 6. ure, kakor je bil običaj dosedaj; zadnji predlog sprejet z večino glasov. Nadaljevanje poročila odbora za apelacije.

Zadeva društvenega glasila "Narodni Vestnik" vs. glavni odbor. To zadevo prepusti odbor konvenciji v rešitev. Pooblaščenec "Narodnega Vestnika", brat Ahčan, čita pismo od uprave, ki se glasi:

Kakor vam znano, je glavni odbor oz. g. Telban sam preklekal N. V. kot glasilo. Jaz osebno bi ne rekel "ne bev, ne mev", ako bi bil ravnali posteno. V Vašo informacijo vam rečem:

1. Telban bo trdil, da je N. V. "zanemarjal dolžnosti" kot glasilo. Nato odgovorjam: Mogoče, da je bil kak nered, predno sem jaz prišel k listu; potem bi bila pa njegova dolžnost, da bi bil na to upozoril. Stvar je pa ta-le: Za mesec maj je poslal račun še le po 20. juniju, (mislim 23.), in potem se je jezil, da nismo računa prej priobčili. Takoj je pa premenil glasilo. Je to naša ali njegova krivda, ako ni bil račun pravočasno v listu?

2. Trdil bo, da smo tiskovine itd. predrago računali. To je podla laž. Predsednik upravnega odbora g. Hočevar vam bo lahko potrdil, da smo mi dobili delo še le potem od njega, namreč od g. Hočevarja, ko smo mu poslali cene in ko je on te cene sprejel, ker so bile gotovo nižje kot od drugih tiskarn.

Br. Paulovič se pritožuje proti bivšemu glasilu N. V. Zavoljo tega: da kot glasilo ni hotel priobčevati pritožb proti nerednemu poslovanju od strani glavnega odbora, koje so bile v korist organizacije sami. Za take objave je računal N. V. svoto 18 centov za ineh ali palec. Kot glasilo bi moral po mojem mnenju priobčevati brezplačno kakor glasilo katerih drugih organizacij in gledati da se ne krati pravice članstvu, ter se ne smelo delati izjeme, da enemu se priobči in drugemu ne; po mojem mnenju N. V. ni pravilno postopalo.

Glavni predsednik, brat Peternel, za tem poroča konvenciji o vzrokih, ki so privedli glavni odbor, da je društveno glasilo premenil. Čita se zapisnik sklepa glavnega odbora v katerem se glasi, da je bil omenjeni list vsled nerednega poslovanja, v kolikor pride v postev društveno glasilo, odstavljen; glavni tajnik poroča, da se njegova mesečna pravila niso dobesedno in pravilno priobčila v tedanjem glasilu; da list ni redovito izhajal, ter, da so bile cene za tiskovine, kakor tudi za priobčevanje raznih poročil pretirane; brat Peternel zatem citira društvene pravila glasila, katerih je bil glavni odbor opravičen, po njegovem mnenju tedajno glasilo odstaviti; brat Podvasnik omenja, da je on sam prejel pritožbe glede te zadeve, ter da je vsled tega priporočal odstranitev Narodnega Vestnika kot glasila našega društva. Predsednik Tauchar vpraša, ako je bilo mogoče, da so protesti, ki so bili objavljeni proti glavnemu odboru, kaj vplivali na glavne uradnike, da so zavoljo tega odstranili navedeni list kot organ naše organizacije, kar pa brat Podvasnik, predsednik nadzornega odbora zanika; poroča da brat Telban, se je večkrat pritoževal radi pretiranih cen; radi nepravilnega priobčevanja njegovih poročil in vsled pretiranih cen; brat Tornič pojasnjuje, da je iz istih razlogov glasoval za premenjavo društvenega glasila, kakor ostali odborniki, in, da je bil mnenja, da se glede tega da na splošno glasovanje; brat Hočevar pojasni, da so bile cene pri N. V. včasih nižje včasih višje, in, da je bilo delo, ki ga je prejel od navedene firme vedno povoljno; brat Lekše pripomni, da je bila dolžnost glavnega odbora, da svoj sklep tozadevno objavi v tednjem glasilu to je v N. V. in ob enem želi vedeti zakaj se ni dalo članstvu na glasovanje, da odloči s katerim listom je zadovoljivo. Sledijo interpelacije na glavni odbor; brat Peternel opetovano povdarja, da so bile tedaj razmere take, da je glavni odbor smatral potrebnim, da glasilo odstavi in v to je bil tudi opravičen glasom društvenih pravil; tajnik pojasnjuje, da je on uradno sporočil N. V. o sklepu glavnega odbora meseca julija 1915, da pa kopije od tega pisma ne more najti, čita pismo od 8. decembra 1915, v katerem poleg drugega omenja tudi, da jim priloženo pošlje check in "kakor veste, da je glavni odbor postavil drugo glasilo"; brat Bognar se pritožuje čez glavni odbor in glavnega tajnika, ker se tudi krajevnim postajam o tem ni ničesar poročalo, da se to razvidelo samo iz tozadevnega poročila v Glas Naroda, kar pa po mnenju nekaterih ni zadostovalo; brat Pavlovčič pojasni, da ni imel pri tej zadevi ničesar za opraviti; brat Lekše omeni, da smo mi dolžni odločiti jeli glavni odbor v tem pogledu pravilno deloval; brat Peternel za tem prečita pismo od uprave Glas Naroda iz katerega je razvidno, da imamo prostor v imenovanem listu zastoj, le za direktne stroške, da želijo imeti plačano; Brat Josip Zalar je mnenja, da je imel gl. odbor glasom pravil pravico odstaviti N. V. in ako je imel slednji našo reklamo vedno objavljeno je stem le koristil naši organizaciji ter se naj vsled tega plača. Predlagano in podpirano, da se govorniška lista zaključi; sprejeto. Brat Bognar je mnenja, da je glavni odbor vpošteval pravila samo tam, kjer hoče sebe prikriti, napram članstvu pa, da pravil ni vedno izpolnjeval; brat Pavlovčič povdarja, da je on sam bil proti temu sklepu, da bi se ta zadeva bila morala dati članstvu v razločitev, da so mu bile pa v tem pogledu reče zavezane in je bil vsaki protest brez pomena in to vsled tega, ker je takrat baje vladala cenzura pri gl. odboru; predlagano in podpirano, da se plača Narodnemu Vestniku za vse tri leta; predlagano in podpirano, da se plača N. V. do tistega časa, ko je bil obvečen od glavnega tajnika, da je odbor izbral drugo glasilo, in po tistem času, da se ne smatra noben list društvenim glasilom; predlagano in podpirano, da se plača Narodnemu Vestniku od 8. decembra 1915 in Glas Narodu od 9. decembra 1915 do 31. decembra 1915, in v slučaju, da uprava Narodnega Vestnika zahteva kako razliko naj jo plačajo tisti, kateri so za premenjavo društvenega organa odgovorni, ne da bi bila glavna blagajna pri tem prizadeta; zadnji predlog sprejet s 41 glasovi.

Zadeva Frank Trebec-a, ki je bil suspendiran ko se je javil bolnega, in želi imeti plačano bolniško podporo; tozadevna prošnja se od kloni.

Zadeva John Košir, člana postaje šte. 26 vsled pridržane bolniške podpore. Ta član je očitno opravičen od zahtevane podpore in vsled tega mu odbor isto priporoča; sprejeto.

Postaja šte. 16 se pritožuje čez glavni urad, zakaj se niso plačali pogrebni stroški za pokojnega člana Gorenc ob času temveč šele čez osem mesecev; in obenem želi vedeti kedaj se bo izplačala posmrtnina, nakar glavni urad odgovori, da bude zadeva rešena čim hitreje prejme potrebne listine od dedičev.

Zadeva brata Lovrene Istenič postaje šte. 21; odbor uvidi da je član opravičen od bolniške podpore, ter izplačitev iste priporoča; sprejeto.

Zadeva postaje šte. 71. Postava je imela vsled neke tožbe \$31.50 stroškov; svoto \$15.00 so sprejeli iz glavnega uroda, sedaj pa prosijo, da se jim se razlike v znesku \$16.50 izplača; priporočamo; sprejeto.

Zadeva Šušteršič postaje šte. 50 Ev. ... Dognano je, da je bil imenovan star 53 let, ko je pristal v društvo; prejel je \$600.00 bolniške podpore; bil pri postaji iz določenega razloga izključen in prosil za zopetni pristop; odbor mu prošnjo odkloni; glavni odbor sprejet in potrjen.

Postaja šte. 29 protestira proti sklepom glavnega odbora in proti poslovanju glavnega tajnika; isto tudi postaja šte. 25; se vzame v naznanje.

Zadeva brata John Golob, postaje šte. 41 ... Berry, Kans. prepuščamo glavnemu porotnemu odboru v rešitev; sprejeto.

Zadeva glede računa, katerega je poslal William Sitter za stroške, ki so nastali pri posvetovanju za združenje je odbor mnenja, da se mora svota \$... plačati. Po nadaljnem razmotrivanju je predlagano in podpirano, da se omenjeno svoto izplača; sprejeto — 43 proti 7 glasovi.

Zadeva umrlega brata Stefana Rotar, postaje šte. 35. Umrli je bil suspendiran vsled tega, ker ni hotel plačati kazni 25 centov, katere mu je krajevna postaja naložila, ker se ni vdeležil glavne letne seje. Asesment za mesec december 1915 je imel plačan, ubit pa je bil 29. januarja tega leta. Brat Josip Zalar pojasni zbornici, da smo glasom zakona dolžni izplačati smrtnino. Po kratki debati je predlagano in podpirano, da se smrtnina izplača; sprejeto.

Zadeva brata Louis Trifolt, postaje šte. 44. Nima ničesar več za prejeti.

Zadeva brata Math. Dermule, postaje šte. 44. Potegnil celo bolniško podporo in prosi sedaj, da se mu vsled neozdravljive boleznii izplača odpravnina. Delegatu navedene postaje bratu A. Seljak se naroči, da se ga pusti od treh zdravnikov se enkrat preiskati, in ako se bodoje vsi tri strinjali, da je resnično neozdravljiv, naj se društvo pogaja z njim za odpravnino, kar naj se potem reši iz glavnega urada.

Zadeva brata Šušteršič, postaje šte. 31. Podpora odklonjena. Protest postaje šte. 55 in vsled okrožnice, ki je društvo razposlalo na druge krajevne postaje, in ker se glavni odbor ni oziral na rezultat. Postaja protestira proti glavnemu odboru, ker ni dal na splošno glasovanje glede sklicanja izvanredne konvencije, kakor je to večina postaj zahtevalo. Protestira proti samovoljnemu nastopu glavnega odbora in vsled nakupa društvenih knjig, ki stanejo organizacijo tako ogromno svoto denarja, in, katere se sedaj sploh rabiti ne more. Sledijo interpelacije na člane glavnega odbora. Brat Peternel se sklicuje na pravila, da v smislu istih ni bilo potreba sklicati izvanredne konvencije, da bi bila okrožnica morala biti podpisana po njemu kot glavnemu predsedniku; da se okrožnica ni poslala vsem postajam, ter zakaj je iste poslala brez vednosti glavnega odbora; da je bila dolžnost drugega nadzornika brata Pavlovčiča obvestiti glavni odbor o nameravanem koraku navedene postaje; brat Pavlovčič odgovarja, da ne bi imelo itak nikakega pomena ozirati se na glavni odbor, ker se slednji ni oziral ne na prošnje in ne na zahteve, da, še celo svojih lastnih sklepov ni izvrševal, in da je bilo vsako prigrigovanje zastoj; da je bilo naročeno odpotovati glavnemu predsedniku Peternelu v Bridgeport, Ohio, da prepreči naročilo knjig, katere takrat e niso bile naročene in tudi tozadevna pogodba ni bila še podpisana; brat Hočevar pojasni, da ako bi se bilo njemu o tem sklepu glavnega odbora naznanilo, da on gotovo ne bi bil knjige naročil. Brat Pavlovčič nadalje omenja, da je bil brat Peternel kriv, da se novi sistem ni prej vpeljal, ker ni hotel, da bi g. Sitter vpeljavno izvršil; brat Peternel odgovarja, da je on vsekakor izvrševal svojo dolžnost v vsakem pogledu, ter se vedno držal društvenih pravil. Interpelacije se nadaljujejo. Glede primanjkljaja v bolniškem skladu poroča brat Pavlovčič, da je davno priporočal, da odbor na pravi potrebne korake da se temu odpore, kar se pa ni zgodilo; to je bil vzrok, da imamo danes toliko primanjkljaja tudi v smrtninskem skladu; dalje glede blagajnika brata Muhica, da je čul, da se je slednji izrazil nekoč, da blagajne ne izroči od sebe, dokler bo ena postaja za njim. Brat Muhic odgovarja, da se tega ne spominja, da je pa mogoče rekel to v privatni družbi in to v šali. Razpravljaja se zopet o naročenih knjigah. Brat Hočevar zatrjuje, da mu je konvencija naročila toliko število knjig naročiti, ter, da se je on po tem sklepu tudi ravnal; debata se nadaljuje. Očita se samodržnost glavnega odbora; po nadaljnem razmotrivanju, je predlagano in podpirano, da se debata o tem zaključi; sprejeto. Predlagano in podpirano, da se izreče postaji šte. 55 za njen nastop, ter za izdajo omenjene okrožnice zaupnica; sprejeto s 34 proti 2 glasoma. Predlagano in podpirano, da se konvencija pusti slikati; sprejeto. Čas se določi pozneje.

Čita se zahvala od Franciške Slapničar, žene pokojnega John Slapničarja, v katerem se zahvaljuje konvenciji za venec in pa za vdeležbo pri pogrebu; se vzame v naznanje.

Predsednik sejo zaključi ob pol osmi uri zvečer.

FRANK J. TAUCHAR, predsednik. A. ZBAŠNIK, zapisnikar.
FRANK GREGORKA, zapisnikar.

Najstarejša.

Spisal Ivo Trošt.

(Nadaljevanje).

— Da, tukaj! Glej jo no, Betko! Tam le naju čaka, dasi je že pozno! Zares skrbna sestra! — Stopi, stopi, Milček, pa jo pozdravi!

— Ali ti ne pojdeš?

— O, pojdem, kaj pa, no!

Zopet spomenje, vršenje kakor na sejm. Sprevednikov glas, ki je klical ime postaje v obeh deželnih jezikih, je kar zamrl v morju drugih glasov.

Se precej potovalec je hitelo s prtljago na kolodvorski peron, kjer so si pomagali s komolci skozi izhod, drugi, poznavajoči te neizogibne brezobzirnosti, so se pogovarjali poleg vlaka ali pa pozdravljali znance.

Tudi Milka in Anka sta poljubili sestro na obe lici, vprašali druga za drugo z običajnim: kako je kaj? ter se polagoma zgnatili skozi vež.

Ni se jim takoj posrečilo stlačiti se v dokaj obširnih plaščih skozi neupogljive komolece. Slednji so bile vendar na drugih vratih.

— Sem hotela naročiti voz, pa te par korakov že pridemo — se je opravičevala Betka. — To reč le za menoj, deklet!

In njena nizka postava se je pomaknila za dobršen korak naprej po škripajočem snegu. Črna njena čepica je bila že kar naseljena samih blestečih se iglic, oblikovanih v ostri megli, fino oblikovano lice je pa deloma zakrivala pajčolan. Ne menea se dovolj za svoji spremljevalki, pokaže z črno orokavčeno desnico pred seboj slabo razsvetlono visoko poslopje:

— Glejta, tam-le v prvem nadstropju je naše gnezdo; pa saj to, Anka, že veš; Milček ni bil še nikoli pri nas, ha, ha! Danes ga postavimo na peč, ne Anka?

— I. Betka, komu praviš to?

— Jo pogleda Milka radovalno.

— Pa res! kako sem pozabljal!

Čakaj no, naj pojedemo sk-

nestrpneje je pogledovala skozi okno.

Res! Bum, bum!

Vlak se ustavi. Sprevednik zakliče ime postaje samo v jednom deželnem jeziku, ki je vrtlo donel po praznem kolodvoru.

In Anka ognje svoj šal, pobere muf, popravi rokavice ter izigne iz kupeja v svetlo ledeno meglo, neusmiljeno režečo ušesa in lice.

Vlak vzdihne, zasohpa. — brz, brz, toplot lokomotive, uradnik: — ferig! — in polagoma odleze naprej, na zeleno — sedaj pobeljeno — štajersko.

Tudi Anki je velelo sree — na preji!

Na peronu odda listek in tilo vpraša, jeli res imel sedaj službo gospod Rafko Kos?

— Imel, resnično; pa je že doma pri svojih. — je odgovoril vratar v spadekrani neusmilni.

Anko ni zanimala pokvarjena govorica; hitela je:

— I. pri kom za Boga?

— I. pri ženki in njenem mlajšem bratcu.

— Joj, joj, res! Moj Bog!...

Peljite me no k njemu, prosim.

— Vas? Kdo pa ste vi, oprosite!

— Jaz sem njegova...

Dekletje je zastal jezik.

— A, ha! Njegova ste, njegova, hi, hi! Vem, takih se je oglašilo zadnje čase že več pa lepili, hihi, a nikogar ne puste gori!

— Mene bodo že pustili. Prosim, peljite me, pokažite, samo pokažite, prosim.

— Ne smem, gospica mala, ne smem. Zapretil mi je, da me zapodi iz službe, če...

— Če vas prav lepo prosim, no, storite! Ne bodete zastoj! Čujte vratar — gospod vratar!

— Gospica, pametni bodite!...

Tega ne smem in ne morem; jutri bi bil na cesti z ženo in devetimi otroki, pomislite!

— Vam bo Bog pomagal, gospod. Prosim, no!

Dobro utlačeno novčarko mu je kar odprto molela pod nos.

— Le sitnosti ne, gospica! Jaz sem dober človek, dober kakor beli kruh, pa —

— Pa mi vsaj pokažite, potem že sama najdem.

— M-m! Naj pravim. — je govoril vratar, stezaje roko po ponujenem srebru in se obračal naravnost k razsvetljenim stopnicam: — M-m! Ne so prav, vam povem. — reče za odhajajočo Anko, ki je z mufom otirala debele solze iz oči.

Lahno je stopala v prvo nadstropje.

— Škoda! M-m! — je zopet nurnal vratar zadovoljno ogledovaje nepričakovani dar pri bližnji svetilnici. — Dobro plačano, zastoj. Sedaj že vsi spe. On itak ne utegne. Oglašila bi se rajša tukajle v restavraciji.

A bilo je prepozno.

Anka se je samosvestno pomikala navzgor. Kdor bi bil videl to vznemirjeno, od mraza in razburjenosti zažarelo lice, bi bil mislil, da se mlada dama vrača od toplega čaja med nagajivimi prijatelji in prijateljicami na gorko posteljo. In ta postava v topleni plašču s predzno naprej pomaknjeno čepico, ta mrzlično hladna hoja ne kaže prav nič nekdanje okorele Anke; to je postava in hoja samosvestne mlade dame, zavedajoče se svoje dovršenosti.

— Kam pa gredo? Naj ne zamermjo. — vpraša v zadregi nasproti ji došli postajni postrešek.

— K tistemu Kosu bi rada, h gospodu Kosu. ki je sedaj le opravljal službo na mestu postajnega načelnika.

— Že spe, če mi verjamejo ali ne. Sedaj-le so zaklenili za me-noj.

— Katera vrata, prosim?

— Prva na levo.

— Hvala lepa!

— Pa ne bodo doklicali, tako jim povem. Spe v drugi sobi skozi kuhinjo.

— Poskusiti bočem!

V mislih je pa še pristavila: — tudi če razbijem vrata...

Male nožice so prav trdo stopale po mehki preprogi, in kretanje rok ter odločno, markantno obračanje telesa je pričalo, da je notranji krmar Toplačeve Anke samosvesten. Zapusčali so jo vsi dobri duhovi. Kakor orešice svoje rtev s srepim in poželjivim pogledom, tako se je tudi Anka ozirala, kje so prva vrata na levo.

Naprej glasno potrkala, zopet potrkala glasneje, potem z vso močjo. Nič. Začne na tilnem ihteti, pozneje glasno jokati in pozivati:

"Sam."

Črtica. — Spisala Sofia.

Kako so bile navihane te tri Poljančeve, in hudomušne in nagajive! Nikdo ni šel mimo njih, da ne bi napravile opazke o njem, tako pol izvajajoče, pol prezirajoče pogledale ga čez ramo, ali pa se mu še tako poredno in nagajivo posmehovale kar naravnost v obraz, kakor so se ravno velike-mu, a suhemu mladeniču, ki je zaradel do ušes in z velikimi koraki izkušal se čim prej odtegniti kritičnim pogledom in ironičnemu posmehovanju hudomušne trojice.

"Ha, ha, kako je dolgi!" smejala se je Vida, lepo, vitko, črno-oko dekle.

"Pa kako se nas boji!" hitela je Vera.

Gusta pa, največja in najporednejša med njimi, je predlagala:

"Krstimo ga; vsak dan ga srečamo, pa se sedaj mu nismo dale ime!"

"Krstimo ga, krstimo ga!" ščebetali sta oni dve in z veseljem pritrtili Gusti, ki je dejala, da "naj bo Kristof, ker je tako dolgi".

In smejala se so vse tri, — in Kristof je bil krščen tedaj...

O, da, poredne so bile, poredne. Vitkemu častniku s pretisnjenim pasom in podloženi pleči so nadele ime "bridka sablja", ker je vedno s sabljo razbijal po tleh, in izmed dobre deseterice drugih so poleg "gigerla", "srake", "knofka" itd. nadarile mladega, bledega jurista s preprostim imenom "Sam".

Oh, ta Sam! Bil je velike, sloke postave. Pozimi je tical v prekratnem, zastarelem havičku, kateri mu je jedva zakrival polovico rjavkastih, madežastih hlač in mu nerodno visel čez pleča. Polmladi je imel svetlosivo vrhnjo suknjo, ki se mu je pri hoji žalostno zapletala krog kolen, pri rokavih mu je kukala spodnja suknja venkaj in gumbi so se mu vedno le na eni ali dveh nitih zibali sem in tje.

Da, da, pozimi ni bil lep in polmladi tudi ne ta Sam.

No, poletu nekaj, tako že sredi velikega travna, pa so se naše tri znanke zavzele ozirale na njegovo postavo.

Lej, lej, kdo bi si mislil! Ta Sam je imel čisto novo, svetlobojasto obleko, ki mu ni bila nikjer prekratka, niti preozka. Suknja je se tako elegantno oprijemala njegovih ram, in tista temnomodra turistovska srajca z malo svetleno pentljico se mu je tako dobro podala, da ga niti Gusto ni mogla pograjati, marveč je pritrtila Vidi in Veri, da je danes ta Sam res "prav čeden".

Da, res; ta pas, ta široki, usnja-ti pas, pa hlače — vse tako fino, elegantno!

Pa čevlji! — Naše tri nagajivke so kar strmele. — Kaj mislite, to ni karsibodi, ti novi rjavi škripajoči čevlji!

In ta samnik! — No, danes je Sam res lep, prav posteno lep!

In on se je samosvetno muzal, češ: le pogledite me, če nisem vrl dečko! In oči so se mu izza on-ga blekatočnega ščepalnika zmnogonosno posvetile...

One tri so se ozirale za njim. "Skoro bi ga ne bila poznala," dejala je Gusta.

"I kaj misliš, če je tako nališpan", pridejala je Vida; Vera pa se je smejala.

Zdaj se so prebledelo vse tri. Teta jih je srečala. — Moj Bog, če pove doma, kako so se smejale na ulici!

"Tetka, saj nas ne zatožite!" vpraševala je v strahu Vida.

"Zakaj?"

"Ker se smejemo."

"Smejate se radi mene, dokler ste mlade, saj vas bo še tako prehitro minilo."

Oddahnile so se. Saj je ta teta vendar dobra, blaga duša.

Počasi so jo krenile čez Prešernovo ulico mimo pošte v Latermanov dvored.

Gledale so tamkaj pri tistih svetlih gugalnicah, kako so se gugalni vojači in dekleta, da so se ti ste male, rdeče pobarvane ladje in tisti ozki, špičasti čolnčki dokoli platene strehe, od katere je viselo vse polno belo-modro-rdečih in črno-zlatih zastav. In spodaj je vrt mladi mornarsko oblečeni služnik lajno, in zategnjeni mehki glasovi dveh, treh napetih so se pomešavali v lahni šum košatih dreves, zibali se v čistem in filnem poletnem zraku.

"Poglej, Sam!" sumila je Vida.

Gusto.

In res je prikorakal oni mimo, K. na Jolenjskem! Vse se je polno semintja; črnske so postaje...

krito pogledoval tje k onim trem.

Ta Sam, ta Sam!

Zasluzil je res to ime. Vsak dan so ga srečavale po dvakrat, trikrat, in vedno je bil sam, nikdar ni imel tovariša.

V "Zvezdi" je nekoč v jeseni šel pred njimi in tedaj je tista hudobna, muhasta Gusta jela za-da za njim deklamovati one Gre-goričeve stihe:

Gorje mu, kdor v nesreči biva sam,

In srečen ni, kdor srečo živa sam!

In njemu so rdela ušesa, zadaj za njim pa so se smejale te tri porednice in oči so se jim svetile od same porednosti.

In tedaj se ga je prijel ime Sam.

"Oh, ta ubožec, vedno je sam", so s hinavskim pomilovanjem vzdihale, kadar je šel mimo njih.

"Oh, že zopet sam", zašepetala je Gusta, kadar ga je srečala, zraven se pa vgriznila v ustna, da bi se ne smejala.

In on je potrpežljivo poslušal vse te opazke, nasmihal se včasih, a vedno molčal. Njegove velike, modre oči so pohlevno zrle izza stekla in se z neko dobrodušno zadovoljnostjo ozirale po obrazih onih nagajivk. Te tri pa so se smejale in dražile kot prej, in kadar se je prikazal Sam v svoji svetli obleki s temno-modro srajco in belim slaničnikom, stikale so glave, in ko so pol poredno, pol pomilovalno raztegnile ustnice v smeh, delo se jim je, da store dobro delo, če malo ponagajajo temu bledemu, vitkemu mladeniču, ki je vedno sam stopal po mestnih ulicah.

Pa odtegnil se je naposled njihovi hudomušnosti.

Vida je nekoč spremilo svojo znancko na kolodvor in vrnila se je vsa zardela in utrujena; videlo se ji je, da je zelo hitela. Takoj med vrati je zapela s komično-tragičnim obrazom:

Oj, zdaj gremo, oj, zdaj gremo, Nazaj nas več ne bo...

ne bo... ne bo...

"Na, Vida, kaj ti je?" oglasili sta se sestrji.

"I, kaj mi hoče biti!! — Šel je, šel — z dunajskim vlakom jo je sedaj ob pol dvanajstih odpihal iz Ljubljane! — Pa še poslovil se ni, ta nevaležnež!"

In postavila se je sredi so-be, mahala s solnčnikom krog sebe in patetično deklamovala: "Ti nevaležnež črna, plačilo si sveta!"

In potem se je zasunknila na peti, nabrala ustnice in zaživigala tisto znano: "Ach, du mein lieber Augustin, alles ist hin!"

Oni dve pa sta gledali strme nje početje, in Gusta se je jela jeziti: "Ne brij norev in povej, kaj je pravzaprav!"

In Vida se je postavila pred njo:

"Da, vidiš, draga Gustica: Sam je odšel. Sam. Slišala sem, ko si je pri blagajni kupil vojni listek na Dunaj, in videla, ko je splezal v kupej tretjega razreda za tistim krivonosim Držanom, ki tudi tam po dunajski univerzi študira tiste kljukaste paragafe in se pripravljajo za sveti poklic odvetniški."

Oh, povem ti: tako drzno se mi je smejal iz tistega kupejskega okna, da bi mu bila najrajša pokazala osle — tej nesnagi nevaležni! — Pa kako je stezal in obračal tisti dolgi, ozki vrat: menda bi bil rad še tebe videl, saj si ga ti vedno imela pod svojim posebnim varstvom."

In Vida se je malo hudobno zasmejala ter ostro opazovala Gusto, kateri je rdelo lice — od jeze ali kali? — Vera pa je skomizgnila z ramami ter vzkliznila:

"Skoda, vsi grede!" — "Bridka sablja" je tudi prestavljen!"

Vida ji je nagajala:

"Ha, ha! Verica, kaj si res za-ljubljena v tisto trslico suho? — Saj je ravno tak kot njegova sablja, o kateri se čudim, da je še ni razbil, ker tako neumljeno ma-ha žnjo po tlaku."

"No, no, le tiho bodi; kakor bi ne vedela, kako ti tisto nagizdano in nališpano človeče: gaja, ki vedno postaja pod našimi okni", brnila se je Vera.

In Gusta je bila tihla, izgubila se je iz so-be, da oni dve nista zapazili, in šla na vrt, kjer je zamišljeno sedla na klopičico in polglasno mrmrala predse:

"Ta Sam, ta Sam! — Kako-li, da je odšel! In bolj tiho je pri-stavila: "Skoda!"

snojenega močnika in zažgane za-bele.

Ej, to je bilo življenje v trgu K. na Jolenjskem! Vse se je polno semintja; črnske so postaje...

spodaj pod rilo krepki glasovi do-

le na prahih, možki pa so hodili okrog po trgu, razlagali tiste tenko zvite viržinke, zraven pa ravno tako radovedno opazovali od kolodvora drdrajoče kočije, kakor njih zveste zakonske družice, ki so občudovale in kritikovale svet-la ženska krila.

Marsikatera gospodinja je oni večer juho prenela osolila in marsikateri oče je godrnjal radi za-Sicer pa tudi ni bilo nič čudnega vse to, saj je bil vendar ves k-ški trg po koncu. Topiči so po-kali, raz hiše so vihrale zastave in na glavni cesti je skoro vsakih de-set korakov stal slavolok z veliki-mi napisi.

Sobota je bila; dopoldne že in se več s popoldanskim vlakom so prispeli v K. gospodje in družva, da se vdeležijo drugi dan blagoslov-ljenja zastave k-škega pevskega društva "Glas".

Predsednik društva, odvetnik dr. Zore, in trški župan sta imela oni dan veliko posla s pozdravljan-jem in sprejemanjem gostov ter društvenih korporacij.

Kočija za kočijo se je podila od kolodvora v trg in ostajala pred velikim trškim hotelom, kjer je zopet čakalo nekaj udov domače-ga pevskega društva in stiskalo došleem roke.

Tudi v Vrhnicevi vili pred trgom je bilo živo gibanje. Vrhnice je bil državni poslanec in z ozirom na to in na njegovo občo priljubljenost so izbrali tržani njegovo soprogo, še lepo, prijazno gospo, za kumico pri blagoslov-ljanju nove zastave domačega pevskega društva.

Gospa je ravno pomerjala s pomočjo šivilje novo svetleno obleko, ki si jo je omislila za to slavnost, ko se je začel peket konj in ropot kočije, ki je zavila na dvorišče.

"Moj Bog, so že tukaj, pa še gotova nisem!" vzdihnila je in za-klicala vstopišči hišni: "Pojdi, pojdi in reci gospodu, naj pelje gospodične v salon, saj pridem takoj."

Hišna je pohitela po stopnicah in šepnila domačemu gospodu v uho, da "gospa še niso gotovi", zraven pa radovedno škilila na do-le gospodične.

Bile so Poljančeve iz Ljubljane, stricnice gospe Vrhniceve, ki jih je že večkrat vabila, naj jo običe-jo in sedaj odločno zahtevala, da se vdeležijo imenovane veselice.

Bile so lepe vse tri, in hišna je trdila prav, ko je trdila kuharici, da takih deklet ni kmalu, kakor so te tri.

Lahno kakor sree so stopale za domačinom, stricem Maksom, kakor so ga klicale, po širokih stopnicah gori v prvo nadstropje, kjer je bil salon in kjer je bila tu-di zanje pripravljena soba.

"Kje pa je teta?" vpraševala je Gusta, in ko je gospod Vrhnič s smehom odvrnil: "Toaletto po-merja, toaletto!", zbegnile so vse tri iz salona na drugi konec koridorja, kjer se jim je zdelo, da so prej čule tetin glas skozi vrata.

Na mah so bile vse v sobi. Šivi-nje so iz osupljenosti padle vse igle in zapenjače na tla, in teta je braneče stegnila roke, da ji te tri "hude ure" ne povečajo umetnih gub in pentelj.

"No, le ne boj se, tetka", sme-jala se je Gusta, "ničesa ti ne po-kvarimo, samo en prst mi daj; za sedaj ti prizanesemo s poljubi in objemi!"

In Vrhnicevka je oprezno polo-žila prste v Gustino roko, katere ji je krepko stisnila, da je gospa slišno zastokala.

"Ta Gusta", jezila se je Vida, "kaj ne, kako je hudobna! Lep vzgled bi morala dajati nama z Vero, pa naju le pohušuje s svojo porednostjo."

"Saj ne bo take sile, ne", pogo-varjala je teta.

Nato so vse tri sestre v lepi sloz-nosti pomagale šivilji urejati oble-ko svoje tete, ki je smehljaje po-shušala navdušene vzkliske svojih stricnic.

Seveda, ko je potem gospod Vrhnič pokukal skozi vrata in za-godrnjal, "če bo že enkrat konec pomerjanju", odšelavila je gospa kmalu živilo in potem so vsi se-deli v prostornem, s komodnim luksusom opravljenem salonu ter si pravili novice.

In ko je povedala hišna, da jih v obednici čaka večerja, šli so s smehom in šalami tje.

Vida in Vera sta se obesili vsa-ka na eno roko tetino, Gusta pa je ponosno stopala ob strani gospoda Vrhniča in se bahala:

"Jaz nisem in nočem biti brez kavalirja!"

Ko so se pa pokrepili in je hišni gospodar ravno po humoristični napitnici izpraznil kupico "stare-ga" za dobrodolično, ogledali so se spodaj pod rilo krepki glasovi do-

mačih pevcev, ki so napravili ku-mice podoknico.

Komaj so zadoneli prvi glasovi, že so bili vsi na verandi. Hišni go-spodar je seveda svojim stricni-eam galantno odstopil prednji prostor in tako so stale vse tri se-stre krog tete in iskrcih oči po-slušale krasno: "Bodi zdrava, do-movina!" in ljubko "Luna si je, kladvo bije".

Bila je krasna noč. Raz nebesni obok so svetila krdela zvezd, luna se je počasi vzdigala izza vrhov in s svojim milobnim svetom ob-sevala okolico. Mehak veter je vil iz gozda in raznašal glasove pev-čev daleč v tiho noč. Dokaj ljud-stva se je nabralo krog vile in le-ti so z navdušenimi "živjo"-klici burno odobraval petje svojih tr-ških pevcev in pozdravljali čisla-no in priljubljeno Vrhnicevo gos-po, ki se je zahvaljevala z ve-rande.

In še enkrat so pevec povzdig-nili krepko in mogočno svoj glas, krepko se je razlegalo čez trg: "Milo zvezda je migljala in naš rod vodila je", in burneje je bilo sree pevcev in poslušalcev, po-tem pa so utihnil zvoki, lampi-jončki so izginili za drevjem in kmalu je zavladala nočna tiho-ta nad trgom.

Gospa Vrhniceva in nje stricni-ce bi bile še sedele na verandi in srkale vase hladni nočni zrak, da jih ni gospod Vrhnič opozoril na počitek, češ, da bodo sicer imele v jutro zaspane obraze. Teto vi-dele navedene razloge in ne dolgo potem je objel sladki spanec pre-bivalec Vrhniceve vile.

(Konec prihodnjic).

To in ono.

Iz Berlina poročajo o bedi v Rusiji.

Prekmorska poročevalna agen-cija naznanja — pravi poročilo iz Berlina, — da je v Rusiji prepo-vedano uživati meso trikrat na te-den, namreč torek, četrtek in pe-tek.

Iz Budapešte se pa poroča, da se je zvedelo, da je v celi Rusiji groz-na draginja: več stvari, ki so po-trebne za življenje, se je podraži-lo za 100 odstotkov.

Iz Stockholma poroča Prekmor-ska agencija, da letos šole v Rusiji ne bodo takrat odprte kot navad-no vsako leto, temveč šele čez par mesecev. To velja zlasti za Petro-grad, ker mesto noče, da bi prišlo notri preveč dijakov, kajti potem bi bilo treba več hrane, katere še zdaj ni dovolj.

Gorkijev sin pride v Ameriko.

Iz Pariza se poroča, da je odpo-toval na parniku "New York". Ameriške črte, Gorkijev sin, Zino-vi Pečkov. (Gorki je pisateljsko ime).

Pečkov, sin slavnega ruskega pi-satelja, se je ob izbruhu vojne mu-dil v Italiji, nakar je šel takoj v Pariz z namenom, da bi šel v Ru-sijo k svojemu regnentu, toda to mu ni bilo mogoče vsled nastalih razmer. vsled česar je vstopil v francosko tujo legijo, kjer se je boril na strani Francije v večjih bitkah. Za svojo hrabrost je bil parkrat odlikovan in tudi ranjen.

Poroča se, da bo ostal daljša v Ameriki.

Japonski mornariški program.

Iz poročil, ki so prišla iz Japone-ske, je mogoče razvideti, da je Ja-ponska sprejela program za sedem-letno izboljševanje svoje mornari-ce. Vlada ima za to svrha na raz-polago \$125,000,000. Podrobnosti o programu so tajne.

Nemške visoke šole za časa vojne.

Vojna je zadala nemškim viso-kim šolam velik udarec. — V teku preteklega šolskega leta je bilo po-lovico manj dijakov na enaindvaj-setih nemških univerzah kot jih je bilo navadno prejšnjega leta. V vseh teh šolah je bilo komaj okoli 30 tisoč dijakov; žensk je blizu 2000.

Irskim kmetom se dobro godi.

Nek ameriški žurnalisti piše iz Londonderry-ja, Irsko:

Dva meseca sem potoval po Irski in največ sem prišel skupaj s kme-ti, ki imajo danes brezdvoma naj-boljše čase med kmeti v Združe-nem kraljestvu. Irski kmetje so prosti vojašine, obdelujejo zemljo ter prodajo pridelke po vojnih ce-nah, ki so skoro še enkrat višje kot so bile v mirnih časih.

Kmetje ne vedo veliko o delova-nju irskega mučenika Casementa, vendar vsi pravijo, da je "umrl za domovino".

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Kmetje ne vedo veliko o delova-nju irskega mučenika Casementa, vendar vsi pravijo, da je "umrl za domovino".

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Denarja imajo irski farmarji do-volj. Fordovi avtomobili niso red-ki na irskih kmetijah. Letina je iz-vrstna.

Frank Petkovšek

Javni notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomor-skih črt.

POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in poštene.

UPRAVLJA vse v notarski posel spada-joča dela.

PHONE 246

Zastopnik
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street,
New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

62 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKREBUJE

vskakovrsta pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne nasvete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potreb

Alphonse Daudet

SAPPHO.

(Za "Glas Naroda" priredil J. T.)

13

(Nadaljevanje).

— Da, da... Vi še ne veste... Alice je mrtva... Počakajte, bom pogledal, če je kako pismo zame...

Takoj se je vrnil in začel pripovedovati:

— Da... skozi okno je skočila kot je rekla tisti večer, ko ste bili vi pri nas... Kaj hočete... Jaz nisem niti slutil... Na predvečer mojega odhoda mi je rekla mirno: — Pazi, Dechelette, ne pusti me same... brez tebe ne morem več živeti... Smejati sem se moral. — Pomislite, kaj bi delal žnjo pri divjih Kurdihi... Pri večerji je zopet rekla: — Ne boj se, ne bom te nadlegovala... Boš videl, kako sem pametna... Videč, da se mi tako govorjenje ne dopade, ni več silila vame... Zvečer sva šla v gledališče... tako kot sva se bila prej dogovorila... Bila je zelo zadovoljna... Cel čas je držala roko v svoji in govorila: — Meni je tako prijetno... tako prijetno... Ker sem sklenil odpotovati ponoči, sem je spremenil do doma... Medpotjo nama je bilo nekako težko pri srcu... in nisva govorila nobene besede... Ko sem ji dal zavoj bankovcev, s katerimi bi se lahko dve leti preživljala, se mi ni niti zahvalila. Rekla mi je, da naj grem v njeno sobo... Jaz nisem hotel... Prosim te, samo do vrat — je rekla... Res sem jo spremenil do vrat... Tam sem obstal in nisem hotel vstopiti... Moj prostor na železnici je bil že naročen, moje stvari v redu... Ko sem šel žalosten po stopnicah, sem zaslišal njen glas: — Prej bom na cesti, kot ti... Sele ko sem prišel na cesto, sem videl, kaj se je zgodilo... Oh, moj Bog...

Hodil je sklonjene glave in govoril v pretrganih stavkih:

— Dve uri kasneje je umrla, brez besede, brez tolažbe... Oči je imela še vedno odprte... Ali je zelo trpela? — Ali me je spoznala? — Lepo smo jo oblekli, položili na posteljo ter ji s čipkasto ruto pokrili razdrobljeni del glave... Na čelu je imela par kapljice krvi... Tako blede je bila in pri tem tako lepa... In ko sem se sklonil, da bi ji obrišal kri, se mi je zdelo, da je v njenih očeh nek pošasten izraz... Nekaj tihi kletvi podobnega... Kaj mi je pa vendar storila? — Umrla je, umrla zaradi mene... In jaz sem jo tako strastno ljubil.

Bil je zelo razburjen in je tako naglas govoril, da so ljudje obstajali na cesti in ga začudeno gledali.

Nehote sva dospela v Rue de Amsterdam mimo hiše, kjer sta prej stanovala s Fanny. — Ko je zagledal Jean balkon, na katerem sta tolikokrat sedela, ga je nekaj pretreslo.

Stari inženir je nadaljeval:

— Jaz sem šel za pogrebom... Nobenega prijatelja nisem povabil, nobenega obvestil... Sam in nemoten sem hotel biti žnjo... In tako sem še vedno tukaj... Mimo hiše, v kateri sva preživela dve tako lepi meseci, si skoraj ne upam iti... Stanujem v hotelu in hodim okoli ter se hočem razvedriti... Njene oči mi ne gredo iz spomina.

Obstal je in prijel Jeana za roko... Dve debeli solzi sta mu prišle iz oči in mu polzele po licih.

— Kaj ne, dragi prijatelj, da jaz nisem slab človek? — Toda hudo je hudo... Nekaj strašno hudega sem storil.

Jean ga je na vse mogoče načine tolažil, Dechelette je pa stiskal ustnice in govoril skozi zobe:

— Ne, ne... Nikdar ne bom odpustil samemu sebi... Najraje bi se kaznoval, pa ne vem, na kakšen način.

— Veste kaj, Dechelette, odpustite iz Pariza.

Tako mu je tudi Caoudal svetloval in vsi drugi njegovi prijatelji. — Vsi so se bali za njegovo zdravje.

Nekoga večera se je zopet odpravil v svojo hišo v Rue de Roma. Morda je mislil pred svojim odhodom še enkrat ogledati svoj atelje, morda je hotel končati svoje trpljenje.

Ko so šli naslednjega dne zjutraj delavci iz predmestja na delo, so ga našli iz razbito šepinjo pred hišnimi vratmi.

Svoje življenje je končal na isti način kot njegova ljubica.

V poltemnem ateljeju je valovala muzična umetnikov, modelov, igralk in gostov, ki so bili navzoči pri njegovih zadnjih zabavah.

Govorili so šepetaje.

Bilo je svečano in tajinstveno kot v kapeli.

Med zelenjem in svečami je pa ležalo njegovo dolgo telo.

Glavo je imel ovito z belim platnom.

Ležal je na istem divanu, kjer sta sedela v tisti prvi usodopolni noči Jean Gaussin in Fanny Legrand.

DESETO POGAVJE.

Včasih pa torej le vodi ločitev v smrt.

Če se je Jean prepiral s Fanny, ni hotel več reči: — K sreči bo kmalo končano. Prepričan je bil, da bi mu odgovorila: — Lepo in dobro... Ne, potem se bom pa ravnokot usmrtila kot se je ona.

In ta pretirna, ki jo je razbral z njenih ustnic in njenega pogleda, ga je neprestano mučila.

Medtem je napravil skušnjo ter dokončal svojo službo kot konzularni atašee v ministstvu... Skušnjo je napravil z odliko.

Sezija se je bližala svojemu koncu, dnevi so postajali vedno krajši, in ljudje so se začeli vračati v mesto.

Ko je nekega jutra odprla Fanny okno, je zaklicala:

— Pogled, lastovke se zbirajo.

Vedno več poletnih hiš je bilo zaprtih. — Proti Parizu so se vlekle dolge vrste voz, naloženih s pohištvo.

Listje je padalo z drevja, sonce ni imelo več svoje moči.

Kako bi bilo vendar Fanny pri srcu, če bi jo pustil samo sredi te žalostne pokrajine... Sree mu je že pri misli na to zadržalo.

Zadnji čas je postala nekako tiha, vdana v svojo usodo.

Nekoga dne je prišel domov.

— Ti, prestavljen sem.

— Ah, kam pa?

To je rekla z mirnim glasom, toda njene ustnice so bile brez kapljice krvi in v njen obraz je leglo nekaj trpkoga.

Ni ji mogel več zatajevati.

— Ne, ne, še ne... Svojo službo sem odstopil tovarišu Hedouinu.

— Najmanj pol leta sva pridobila.

Tedaj se je zasmejala in zastokala obenem in ga začela poljubljati.

— Hvala ti, hvala, hvala... Ne moreš si misliti, kako sem se prestrašila... In čez pol leta že ne bo več jeseni... Tedaj bo morda slovo malo lažje... Boš videl, kako bom pridna in dobra.

Bila je mož-beseda... Nikdar se ni prepirala in ker je videla, da ni Jean zadovoljen z otrokom, je sklenila poslati ga v nek zavod v Versailles.

Toda v globini svoje duše je bil Jean še bolj žalosten kakor prej... Nehote je premišljeval, kam ga bo privedla ta njegova slabost... Včasih je mislil, da bi bilo boljše, če bi ostal v pisarni in da bi se odločil konzularni službi... Toda s tem bi uničil svoje sanje... Kaj bi rekel oče? — Kaj bi rekla uboga mati?

In zakaj vse to? — Zaradi ženske, katere ne ljubi več... Ko je nekega jutra, zadnje dni meseca oktobra stopil v vlak, je opazil mladenko, ki je bila napol otrok, napol žena... Njen krasi obraz, njene mile oči in razvijajoča se postava, vse to se mu je zdelo kot pomlad v pozni jeseni.

Prepričan je bil, da je to žensko že nekoč videl, pa se ni mogel spomniti kje... Tudi ona ga je gledala in se komaj vidno smehljala.

Naenkrat je zaslišal za seboj glas:

— Kako je pa z vašo materjo, gospod Gaussin?

Ozrl se je in spoznal starega zdravnika, h kateremu je bil podal svoj čas s stricem Cezarjem vprašat za nasvet, glede bolezni, ki jo je imela njegova mati.

In v hipu se je spomnil... Mladenka je bila zdravnikova nečakinja... Pri njem jo je videl.

Ves ginjen je pripovedoval, da se ji je obrnilo nekoliko na boljše.

Zdravnik mu je rekel, da se vrača v Pariz, kjer bo zopet začel predavati na vseučilišču.

Povabil ga je, da naj ga obišče v njegovi hiši na Place Vendome.

Ko so se poslovili, ga je mladenska žalostno pogledala... Sam ni vedel, kaj je ležalo v tem pogledu.

Sklenil je, da mora zdravnika na vsak način obiskati.

Zvečer je povedal Fanny, da se bo vršil v ministstvu velik ples, na katerem mora biti na vsak način navzoč.

Fanny mu je pripravila črno obleko in zlikala belo kravato.

(Dalje prihodnjič).

Boji v Kavkazu.

Petrograd, Rusija, 17. sept.

Uradno se danes naznanja, da so Turki pričeli v Kavkazu z novo ofenzivo, ki se jim je pa popoluoma ponesrečila, kajti rusko vojaštvo je vzporedno protinapade, pod katerimi so turške napadalne čete podlegle.

Nemci bodo zidali večjo trgovsko mornarico.

Berlin, Nemčija, 18. septembra. (Preko Londona). — V Hamburgu bodo najbrže v najkrajšem času osnovali neko ladjedelniško družbo, ki bo takoj pričela graditi novo trgovsko mornarico, ki se bo sestajala iz samih 8000-tonskih parnikov, ki bodo po končani vojni prevažali blago v in iz tujih dežel.

To podjetje bo najbrže pod kontrolo Hamburg-ameriške črte.

OGLAS.

Genjnim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA.

Is najboljšega grozdja.

Najboljše staro belo vino Blending 10 gal. \$6.50, 27 do 28 gal. \$15.50, 50 gal. \$27.50. Staro rdeče vino Zinfandel 27 do 28 galon \$14, 50 galon \$25. Lanako belo vino 27 do 28 galon \$14, 50 galon \$25, rdeče vino 27 do 28 galon \$12.50, 50 galon \$22.50. — 100 proof močan tropinjeves 4½ gal. \$12, 10 gal. pa \$25. Pri omenjenih cenah je všteti tudi vojni davek za vino. — Potovalni agent je rojak M. Žugel.

S spoštovanjem

J. JACKSON,

Box 161 St. Helena, Cal.

Potujočim Slovencem

priporočam svoj dobro urejeni

SALON

ter sušna prenočišča.

Prodajam, dobra domača vina po zmerni ceni.

Prijetno shajališče Slovencev!

Jos. Birk,

6006 St. Clair St., Cleveland, O.

Kaj mora vedeti vsaka mati.

PAZITE NA TO, DA BO MLEKO, KI JE GLAVNA HRANA VAŠE-MU DETETU, VEDNO SVEŽE, MORA BITI VEDNO TAKO POKRITO, DA NE MORE PRITI PO-LEG NOBENA MUHA ALI PA KAKE BAKTERIJE, KI LAHKO POVZROČILO NEVARNO BOLEZEN. ZAMORE JO DOBITI.

Ako trpi na griži, če je napeto, zaprto, ali ako ima krče v trebuhu, ne more spat ali dobiva zobe, ne pozabite rabiti "KOPF'S BABY'S FRIEND", ki je že obvaroval na milijone življenj v zadnjih 40 letih.

"KOPF'S BABY'S FRIEND" je na prodaj v vsaki lekarni po 25 in 50c. steklenica.

Ako ga ne morete dobiti, kjer stanujete, pošljite papirnati dolar izdelovalatelju in prejeli boste 2 50c. steklenici z obratno pošto.

Kopp's Baby's Friend Co.

York, Penna.

E. Robert Kopp

Edino pravi s tem podpisom.

VABILO

na

PIKNIK

kateroga priredi

DRUŠTVO "PLANINA"

števil. 14 S. D. P. in P. Družbe

v Johnstownu, Pa.,

v nedeljo dne 24. septembra

na Moxham.

Tempotom vladno vabimo vsa slovenska društva ter posamezne rojake in rojakinje, da se našega piknika polnoštevilno udeležijo. Ob enakih prilikah smo tudi mi vedno na razpolago. Čisti dobiček je namenjen našim vpojojenim sobratom, ki so nesposobni za delo. Za sveže pivo in dober prigrizek bo skrbel odbor.

Opomba: Članom omenjenega društva pripravljamo, da se vsi brez izjeme udeležijo ker glede podpore smo vsi enaki in zato bodimo tudi enaki v pomoč našim vpojojenim sobratom, ki niso več sposobni za delo.

Josip Glavač, tajnik.

(18-19-9)

POZOR!

Podpisani prodam svoje posestvo, to je hišo s tremi stanovanji in kletjo. Hiša je stara šele osem let in je pozidana iz cementnih blokov. Vsako stanovanje ima svoje stranišče in za vse skupaj je ena kopalna soba. Hiša leži blizu tovarni, katere še v slabih časih prilično dobro obratujejo ponoči in pednevi. Voznja v Milwaukee stane 7 centov, do tovarni je 5-8 minut, v šolo pol bloka, v cerkev 7 minut, v krmo pa še bliže. (Terbovčev Tone je že popisal to naselbino, kjer se puceni pije — 5 centov pajut.) Ta prilika stane \$2.800. Polovico takoj in ostalo pa na obroke. Jaz nameravam odpotovati v jesen v državo Missouri na farmo. Za podrobnosti pišite na lastnika:

Anton Skrbish,

513 Barnard Ave., Cudahy, Wis.

(18-23-9)

Dr. LORENZ,

specialist moških bolezni.

Jaz sem edini hrvaški govoreči specialist moških bolezni v Pittsburghu, Pa.

DR. LORENZ,

641 Penn. Av. II. nadst. na ulici.

Uradne ure: dnevno od 9. do 12. uro, večer od 8. uro sivec. V petkih od 9. do 12. uro, v soboto od 10. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

Nedelje od 10. dop. do 2. ponoči.

MODERNO UREJENA
TISKARNA GLAS NARODA

VSakovrstne TISKOVINE
IZVRŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVRŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRA!

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETE,
CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:

Slovenic Publishing Co.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Velika vojna mapa

vojskujocih se evropskih držav,
Velikost je 21 pri 28 palcih.

CENA 15 CENTOV.

Zadaj je natančen popis koliko obsega kaka država,
koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$1.50

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZJE-
DINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET,
CENA \$1.50.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DAL-
MACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. —
CENA JE 15 CENTOV.

Veliki vojni atlas

vojskujocih se evropskih držav in pa ko-
lonijskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

CENA SAMO 25 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St.,

New York, N. Y.